

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Lvcae Pinelli, Societatis Iesv Meditationes De
Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, Et præparatione ad
sacram communionem**

Pinelli, Luca

Coloniæ Agrippinæ, 1603

[Meditationes.]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59560](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59560)

PRIMA MEDITATIO:

De Institutione sanctissimi Sa-
cramenti.

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. CONSIDERA, quantum erga
nos amorem Saluator noster instituen-
do hoc admirabile Sacramētum demon-
strārit: cum nihil vel prāstantius, vel car-
rius dare potuerit, vti indicauit S. Ioan-
nes illis verbis. *Cum dilexisset, inquit, sic*

Ioan. 13.

2. Considera, quomodo CHRISTVS
ex hac vita migraturus ad Patrem, hoc a-
mirabile Sacramentum instituerit, vt nob-
is viuam suā passionis pro nostra salu-
te toleratæ memoriā relinqueret, & in
sui amorem inflammaret.

3. Considera, quod dicit S. Chryosto-
mus, Dominum nostrum diuinum hoc
Sacramentum instituisse, vt nos vnum
cum ipso efficeremur; quippe cum ipse
sit eiusmodi cibus, qui dignè manducā-
tem in se conuertat.

Luc. 22.

4. Considera denique dum Iudæi pa-
rant funes & crucem ad ligandum, & af-
fligendum nostrum redemptorem, &
dum Iudas se componit ad proditiōē,
vt CHRISTVM tradat in manus ho-
stium, tunc eum hoc nobilissimum sa-

Mat. 26.

eramentum instituisse, vt nos amoris sui
vinculis constringeret.

FRUCTVS.

FRUCTVS ex hac meditatione hau-
riendus, hic est, vt qui meditatur, actus a-
moris exerceat redamando CHRISTVM
quod tanto amore nos præuenerit, & se
ipse in hoc sacramēto in cibū p̄posuerit.

DISCVRSVS.

Per modum colloquij.

O Mi dulcis IESV, potuitne fieri,
tantum esse amorē erga nos tuū,
vt cū esses Rex gloriæ, & totius v-
niuersi creator te cibū esse uolueris tuę tā
vilis creaturæ? O amor, nimis magna est
potentia tua, existimabam enim satis es-
se, quod Sapiens dicit de tua potentia:
Fortis est vt mors dilectio. Sed video mul-
to plus dici posse: nam sagittæ tuæ su-
peratis cœlis ad ipsum Dei pectus pene-
trant, quò non pertingit, neq; appropin-
quat falx mortis? neque hic subsistis, sed
cor tuū defigens in amante, efficis, vt fa-
ciat quicquid uolueris; immò transfor-
mans illud in rem amatam, non solūm
illud ab omnibus rebus creatis, quod fa-
cit mors, sed etiam à seipso auellis. Satis
fuiſſet, mi creator, te nobis datum esse
in Dominum & Deum, in quo Propheta
tuus

Cor. 2.

Psal. 143.

MEDITATIONES. 7

tuus beatitudinem suam locauit, dicēs:
Beatus populus, cuius Dominus Deus eius.
 Verūm amor te attraxit ad faciendum
 quod humana non capit sapientia; ma-
 netq; verissimū, te, cum esses Deus ma-
 iestatis, immensus & immortalis, homi-
 nem factum, non ad patiendum modō
 & moriendum pro nobis, sed etiam ad
 pascendum animas nostras carne tua pu-
 rissima & sacratissima, eius amoris mer-
 cede, qui modum hunc excogitauit.
 Eant nunc Sapientes mundi, & hu'us di-
 uini amoris immensitatem intelligen-
 tiæ suæ imbecillitate metiantur. Quare
 meritō Domine *abscondisti hac à sapien-*
tibus & prudentibus, & reuelasti ea par-
uulis. Cæterū me tenere amplius non
 possum, mi Saluator, quin ad potentem
 illam tui amoris audaciā obstupescā, cū
 perpendo, te eo ipso tempore, quo tuarū
 tribulationū torrentes iuundabant, quo
 in horto sola cogitatio sanguineū sudo-
 rem ex corpore tuo expressit, oblitum
 tui, omniumq; quæ parabantur, tormē-
 torum, sollicitū fuisse de tali cibo nobis
 procurando. O amabilis IESV, quam verē
 de hac tua caritate scriptū est. *Aqua mul-*
ta non potuerunt extinguere caritatem,
nec flumina obruent illam: nempe aquæ
multæ passionis, & dolorum tuorum

LUC. 10.

LUC. 22.

Gant. 8.

A + flumi-

4. Reg. 2.

flumina retardare te non potuere, quominus tam singulare & pretiosum donum nobis conficeres & impartires. O anima mea. Elisæus Propheta magni fecit pallium, ab Elia magistro suo in discessu sibi relictum, quo aquas Iordanis diuisit, & siccis pedibus transiit, At Dominus, & Deus Eliæ, transiturus ex hoc mundo ad Patrem, reliquit tibi non vestem aliquam, sed sacratissimum suum corpus, ut in hac laboriosa peregrinatione sit comes tuus, in ærumnis robur, & cibus in vita spirituali salutaris. Iudica ergo nunc, quanti eum facere, & quam ardenti deuotionis affectu eum debeas recipere. Precare interim hunc liberalem benefactorem tuum, ne tibi eueniat, quod populo Hebræo, cui cum IESVS se in magistrum & Ducem obtulisset, ille repudiata eius doctrina & magisterio, velamen oculorum retinuit, & quod deterius est cæcitati ingrati animi crimen adiunxit.

II. MEDITATIO.

*De excellentia & dignitate huius
Sacramenti.*

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. CONSIDERA hoc augustissimum Sacramentum esse originem omnium

MEDITATIONES. 9

num gratiarum, donorumque celestium: continet enim in se CHRISTVM, ex quo tanquam è fonte viuo omnis gratia, omnisque sanctitas in alijs Sacramentis, ac Ecclesia tota existens, promanat.

2. Considera magna miracula ab hoc mysterij plenissimo Sacramento patrata, grauesque poenas, quibus Deus castigauit eos, à quibus indignè fuit tractatus. Hæ enim dignitatem eius demonstrant.

3. Considera, ad suscipienda alia Sacramenta sufficere contritionem, ne impediat gratia quam conferunt: sed ad recipiendum hoc Sacramentum, si homo sit peccato mortali obnoxius, præter dolorem & reuerentiam, requiritur aliud Sacramentum, videlicet, Confessionis, quod argumentum est excellentiæ illius.

4. Denique magnificentiâ, qua Ecclesia sancta sacram Eucharistiam conseruat, & celebres processiones quas in eius honorem instituit, supplexque magnorum Principum veneratio ad huius augustissimi Sacramenti conspectum, testificantur de eius dignitate & excellentia.

FRUCTVS.

Huius meditationis fructus est, reuereri, & humiliter magno cordis affectu

A 5. ado-

adorate, tam nobile & excellens Sacramentum, non interna solum, sed externa etiam veneratione:

DISCVRSVS.

Per modum Colloquij.

GLORIARE Ô sancta Ecclesia de hoc pretioso dono è cœlo tibi delapso, quod tam eximiū & nobile est, vt neq; in terra, neq; in cœlo augustius inueniatur. In eo enim cōtinetur, qui ab Apostolo appellatur splendor gloriæ Dei, sed absconditus, & obtectus, vt te pluribus cumulet beneficijs. Probè nosti, Moysè descendente è mōte Sina, in quo sermonem cum Deo habuerat, filios Israel ob splendore vultus eius nō potuisse cū eo colloqui. Quare, vt habet scriptura posuit velamen super faciem suā, vt omnes cum eo loqui possent. Ita planè fecit noster Moyses cœlestis, qui nō contētus liberatione nostra è dura seruitute Ægypti, in sacra Eucharistia velum accidentium panis posuit, ne nimio gloriæ eius splendore aut terreremur, aut longius ab eo recederemus. O amor immense, quam longè progressus es cum meo Domino? iustam certè causam habes, Ecclesia sancta, prænobiles excitandi aras, & illustria erigendi tabernacula, ac multiplicandi lumina ad honorandum hunc sacro.

Heb. 1.

Exod. 34.

MEDITATIONES. 17

ſacroſanctum & adorandum panem,
Ut nes modo parietes pretioſis penſtro-
matis, & argenteas aureas: ſic thecas con-
ſtrues, in quibus requieſcat nam cum ip-
ſe ſit annuli gemma, quo à Deo es de-
ſponſata, omne pretioſi ornamentigenus
rectè in eum competit. Etſi quic-
quid in eius honorem feceris, parum aut
nihil eſt, ſi cum eius excellentia vel dig-
nitate compararis. Immo cum feceris,
quantum ſcis, quantum potes, & quan-
tum vis, magnitudinè tamen huius glo-
rioſi Sacramenti non attigeris, cum tãta
ſit eius maietas, vt alia omnia potius ab
ipſo, quàm ipſum ab illis, laudem ſuam
decusq; confequantur. Vnde propter ip-
ſum, eiusq; præſentiam & ſacerdotes, &
altaria, & tabernacula ac thecæ in hono-
re habentur & ſanctificantur. Nec mirũ
quia in ſe continet illum qui totam hanc
vniuerſitatè condidit, cuius nutu exiſtũt
angeli, & infinitum eſt omnis perfeccio-
nis pelagus. tamque potens & magnus
eſt, vt infinite capacitatem noſtram ex-
cedat. Quod intelligens Prophetæ dixit:
Magnus Dominus. & magnitudinis eius *Pſal. 144.*
nõ eſt ſinis. Et hæc cauſa eſt, anima mea,
cur in huius admirabilis Sacramenti ex-
cellentia conſideranda oculi mentis ca-
ligent, Ne ergo admirere amplius mag-

Hest. 2.

nitudinem donorum regis Affueri, postquam Hester sibi desponsauit in coniugem, illa enim dona fuerunt terrena, quæ non præbent vitam spiritus. Admirare potius donum pretiosum, à Deo Ecclesiæ militanti, postquam sibi naturam humanam desponsauit, exhibitum, quod donum fuit cœleste, & valoris infiniti, ac dignè recipientibus affert vitam æternam. Eheu Domine, dum paras nobis donum tuæ maiestati & excellentiæ consentaneum, eousq; nos tibi deuincis & obligas, vt si manum non præbeas volenti rependere gratiam, prorsus ingrati & infames futuri simus. Sat scio Domine, te non solere homines nimium pudefacere, qui tibi ex amore desiderant seruire Fac ergo, vt ego tua adiutus gratia te diligam, tibiq; in seruiam.

III. MEDITATIO.

*De mirabilibus huius sanctissimi
Sacramenti.*

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. CONSIDERA admirandam Saluatoris nostri sapientiam, qui cibus noster futurus, cum sciret quantum natura nostra abhorreat à manducatione carnis humanæ, & potatione humani sanguinis, se sub panis & vini specie, quæ sunt alimen-

MEDITATIONES. 19

alimenta communia, omnibusque gratia, nobis in cibum reliquit.

2. Considera deinde immensam IESU bonitatem, qui ideo sub specie panis nobis se communicat, ut maiorem merendi causam habeamus. Si enim CHRISTVS visibiliter cerneretur in hostia, cessaret nostrum meritum, sed dum non videtur, fidem exercemus, quæ crebris actibus in nobis crescens, facit, ut crescat quoque gratia, & meritum æternæ gloriæ.

3. Considera etiam potentiam à CHRISTO in hoc stupendo Sacramento monstratum, quia ad paucula consecrationis verba veniens CHRISTVS in hostiam, omninò substantia panis desinit, & accidentia, quæ à nobis videntur & tanguntur, supra omnem naturæ ordinem per se sustentantur.

4. Considera hunc cœlestem cibum non conuerti in manducantis substantiam, uti alijs cibis naturalib. contingit, sed nos conuerrere in se. Vnde cum cibum sit diuinus, nos quoque diuinos & filios Dei efficit.

5. Considera alios cibos tantum sustentare corpus, sed hic sustentat & nutrit animam in vita spirituali. Adhæc quando accipitur, totus accipitur, & tamen nec

consumitur, nec more aliorum ciborum
deficit: tantumque sumit vnus, quatum
mille,

FRUCTVS.

FRUCTVS huius meditationis est ob-
stupescere, quod Deus ex puro amore cō-
motus, nobis ingratissimum Sacramen-
tum largitus sit. Erubescere quoque quod
neque pro doni magnitudine, neque pro
amore, quo Dominus se nobis donauit,
vices rependerimus.

COLLOQVIVM.

NEGARI non potest Domine, hanc in-
gentem mundi machinam tua omnipo-
tentia è nihilo conditam esse admirabi-
lem. Confiteor item stupendam & admi-
ratione dignam esse hominis compo-
sitionem, in quo tua sapientia vniuersita-
tem totam ita inclusisti, vt merito à Sapi-
entibus vocatus fuerit microcosmus.
Nec Adamus erat DEVS, nec mundus e-
rat vel Deus vel homo. At quod mihi
præbes in hac exigua hostia, Deus est pa-
riter & homo. Opus verè admirandum.
O stupor super omnes stupores. Quàm
benè paucis verbis id sanctus Propheta
expressit dicens: *Memoriam fecit mirabi-
lium suorum misericors & miserator Do-
minus, et eam dedit timentibus se.* Dicam
amplius Domine, Quando stupentibus

MEDITATIONES. 15

angelis te carne nostra induisti, verè magnum & admirabile opus fecisti: verùm huius mystici cibi institutio longè est admirabilior. Nam in incarnatione, vt loquitur tuus Apostolus, apprehendisti semen Abrahæ, hoc est, naturam humanã mortale & passibilem assumpsisti, & tibi vniuisti. At quando ego communico, accipio te CHRISTVM meum, Deum verum, & hominem immortalem ac gloriosum, cuius beneficio me tibi vnis, imò me in te conuertis, rectissimè enim cõpetit in te dictum Hester: *Valdè mirabilis es* Cap. 15

Domine, & facies tua plena est gratiarũ. Plus dicam. Quãdo mi benigne IESV placuit tibi pati & mori in cruce proijs, qui te offenderũt, meritò obstupescere fecisti cœlos tam ingenti humilitate, & immensa charitate tua in hoc opere declarata.

Quod si eam ob causam opus hoc fuit admiratione dignum & stupendũ: multo mirabilius erit hoc diuinum sacramentum, in quo & maiorem humilitatem & ampliorem caritatem demonstras: in cruce enim semel tantum, teste Apost. Paulo, te Patri cœlesti in sacrificium, generisq̃ue humani pretium obtulisti. Sed in hoc cœlesti mysterio offers te, & das non semel, sed quotidie sæpius, non Patri tuo cœlesti, sed hominibus ingratis, non in
pre-

Psal. 83.

pretium, sed in cibum. Nam quis non intelligit hoc opus illo esse admirabilius? Quam verè dixit Dauid: *Magnus es tu, & faciens mirabilia, tu es solus DEVS, & nō est similis tui Domine.* Tu solus Domine magnus es, & in mirabilibus operibus patrandis, non est vllus similis tibi. Ergo Domine cū proprium tibi sit magna facere & mirabilia, ecce me pauperem & debilem, effice quāso vt huius gloriosi Sacramenti beneficio, donorum coelestium diues, & in aduersitatibus huius vite perferendis fortis fiam & robustus.

IV. MEDITATIO.

De gloriosi huius Sacramenti effectibus.

PVNCTA MEDITATIONIS.

Luc. 24.

1. CONSIDERA hoc glorioso Sacramento ita illuminari intellectum, vt facillè innotitiam Dei veniat. Vnde duobus illis discipulis euntibus in Emaus, mox post sacrum panem sumptum, vt habet scriptura, aperti sunt oculi, Dominumque agnouerunt.

2. Remittit peccata venialia: sicut enim alimentum corporale restaurat id, quod calor naturalis consumpsit, sic hoc alimentum coeleste restituit, quod anima ardore concupiscentiæ venialiter peccādo perdidit.

3. COU

MEDITATIONES. 17

3. Coniungit nos CHRISTO capiti nostro, & proximis, qui sunt CHRISTI membra, prouocans nos ad eos debito amore cōplectendos, atq; ideo à sanctis Patribus appellatur Sacramentum vnionis & caritatis. Vnde Aug. scribit idcirco sub specie panis esse institutum, eo quod sicut panis ex multis frumenti granis conficitur, ita hoc Sacramentum ex multis cordibus vnā efficiat voluntatem.

4. Vires suppeditat ad iter ritè conficiendum in hac peregrinatione, eamq; obrem dicitur viaticum: iuuat quoq; ad cōsequendam sc̄licitatem æternam. Vnde dixit CHRISTVS. Qui manducat meam carnem, habet vitam æternam.

FRVCTVS.

HVIVS quartæ Meditationis vtilitas est toto corde desiderare & procurare dispositionem & præparationem animi ad consequendos huius salutaris Sacramenti effectus, Deumq; precari, vt nos eis dignos reddat.

ANNOTATIO.

De tribus modis sacram Eucharistiæ recipiendi & de fructibus, qui in quolibet illorum modorum accipiuntur, excerpta ex capite 17 18 & 19. Opusculi 59 S. Thomæ Aquinatis De quibus quoq; agit S. Conc. Trid. sess. 13 c. 3.

I. Non.

1. NONNULLI dum communicant, tantum recipiunt Sacramentum, ut sunt peccatores, qui recipientes indigne sanctissimum Sacramentum, non solum non accipiunt salutare aliquos eius effectus, sed iudicium (teste Apostolo) sibi manducant, hoc est, damnationis reos se efficiunt, Quod indicat quoque Ecclesia in hunc modum cum dicit, *Mors est malis, vita bonis*, ubi malorum vel peccatorum nomine intelligit eos omnes, qui cum conscientiam habeant mortali peccato inquinatam, non confitentur, aut certe in excommunicatione, vel cum prava animi intentione communicant.

1. *Corin. 11.*

2. Alij sunt, qui communicant spiritualiter, & sunt ij, qui viua fide credentes in hostia consecrata esse Dominum nostrum IESUM CHRISTUM, desiderant cum eo videri, & ideo ad communionem aspirant magno animi sensu & desiderio, præparantes se ad eam cum humilitate & deuotione: ac hi non omnes huius Sacramenti effectus, sed aliquos tantum recipiunt.

3. Alij denique bene ad cœlestem hunc cibum dispositi, vesteque nuptiali caritatis & puritatis ornati, non solum spiritualiter communicant cum desiderio, sed etiam Sacramentaliter, recipiendū

cor-

MEDITATIONES. 19

corpus Domini nostri. Atque hi vnà cū Sacramento recipiunt omnes eius effectus, conueniēter præparationi, quæ quo maior exstiterit, tanto anima reddetur capacior virtutibus, donis & gratijs in hoc Sacramento conferri solitis. Quod indicat Deus, cū per suum prophetam dixit, *Dilata os tuum, & implebo illud.* *Psal. 80.*

COLLOQVIVM.

In forma Dialogi inter hominem & animam.

Homo. Verum est, anima mea, hūc sacrum cibum ab amabili IESV dari ad te pascendum. Sed age dic, quid prodest cibus licet pretiosissimus mortuo? *A. Nihil.* H. ergo nec tibi proderit sacrosanctum Sacramentum, si fueris mortua. *A. ita est. at qua ratione mori possum, quæ sum immortalis?* H. certum est te non posse extingui morte corporali, instar animalium rationis expertium, sed bene mori potes morte spirituali, quæ consistit in separatione gratiæ diuinæ ab anima, sicut mors corporalis consistit in separatione animæ à corpore. *A. dāne ergo gratia Dei animæ vitam?* H. maximè, non secus, quàm anima dat vitam corpori. *A. Quis verò potest animam priuare gratia, quæ est eius vita?* H. peccatum mortale; vnde dicit Ezechiel, *Cap. 18.*

Ani-

Anima quæ peccauerit ipsa morietur, id est, priuabitur gratia. A. Vnde peccato tāta obigit potentia. H. Ab ordinatione diuina, quia anima peccato mortali consentiens, rebellat Deo. Et sicut rebellis iustè exuitur suis bonis, sic anima peccando spoliatur gratia, nempe dono inæstimabili ei à Deo concessō. A. itaque si ad recipiendos huius cibi cœlestis effectus, necessarium est animam viuere in gratia, Sacramentum certè hoc animam non uiuificabit, excitando eam à morte ad vitā. H. Ordinariè quidem non uiuificat, nam cum sit cibus spiritualis, vitam spiritualem supponit, & ab anima acceptus, eandem nutrit & præseruat à peccatis. A. Age, dic quæso, quid factō opus est ad degustandum hunc sacrum cibum, eiusq; effectus participandos? H. Opus est fame. Dominus enī *animam esurientem satiat bonis*. Deinde per contemplationē hic cibus cœlestis, considerata eius dignitate, masticandus est. A. Heu me, cuius palatum voluptatum carnalium veneno nimiū corruptū est. Heu me, quod huius mūdi vanitates ita cor meū occupatū teneant, vt mihi nec gustādi, nec considerādi huius mystici cibi otīū vllū, tempus ærelinquant. O me miseram, o me miseram. H. Conuertamus nos anima mea

Psal. 106.

ad

MEDITATIONES. 21

ad eum, qui potest iuare. Clementissime IESV, quis afflictæ animæ meæ adimet hoc lethale venenum, ne iustu, effectibusq; tam salutaris Sacramenti destituatur? Quis mihi præscribet medicinâ? Domine non aliud volo, quàm tu vis, quandoquidem Pater cœlestis de cœlo te in medicum nostrû misit. O sancte Rex Dauid, quanto maiore nos fauore & benevolentia Deus prosequitur, quàm te. nam cum esses adulterio Bersabee, æquæ ac morte Vriæ mariti eius quasi veneno mortifero infectus, missus ad te est Propheta Nathan, vt venenum abigeret ab anima tua: verûm ad nos venit Propheta rum Dominus, qui pro summo amore, quo nos complectitur, vult simul esse medicus, & medicina nostra, Benedictus sis mi benigne IESV. Et quia non minus potens quàm amabilis medicus es, oro te, vt hac sancta Sacramenti medicina, efficiar alter quidam Dauid secundum cor tuum. Pater cœlestis, caro primi Adam ea est, quæ animam sibi coniunctam infecit, tinxitq; veneno; fac quæso, vt caro secundi Adam CHRISTI animam sibi unitam sanet & expurget, cum hæc illa incomparabiliter sit potentior. Effice quoque Domine, obsecro, vt sicut homo ratione carnis veteri Adamo unitus & con-

iur-

iunctus particeps redditur omnium eius malorum & ærumnarum, sic ego beneficio sacratissimæ carnis vnitus CHRISTO nouo Adamo particeps fiam omnium donorum & bonorum CHRISTI.

V. MEDITATIO.

De sacra Eucharistia porrecta

Apostolis.

PVNCTA MEDITATIONIS.

1. CONSIDERA, quomodo IESVS præuidens afflictionem Apostolorum ex sua passione consecuturam, decreuerit eis sacram relinquerè Eucharistiam, vt eius virtute auxiliũ & robur aliquod acciperent.
2. CONSIDERA, quomodo Dominus, vt Apostolos suos disponeret ad tantum Sacramentum dignè percipiendum, lauerit eorum pedes, ac deinde ad humilitatem & caritatem sit cohortatus. Immunditia enim carnis, superbia, & odium sunt huius diuini mysterij hostes omnino capitales.
3. CONTEMPLARE Apostolorum gaudium & effusam lætitiã, qui cognita sacramenti dignitate, cum viderent se fore primos qui eius participes fieret, ac simul expederent tantam gratiam nulli vnquam hominum sanctorum, sed nec angelorũ quidem cœlestium contigisse, toto spiritu exultabant.

4. CON-

MEDITATIONES. 23

4. CONTEMPLARE quanta Apostoli deuotione, quot lachrymis è Domini manibus sacram Eucharistiam receperint, excepto vno Iuda, qui siccis oculis, corde iam in proditione Magistri intento & abiecto astabat. *Matth. 26.*

5. CONTEMPLARE, quemadmodum obstupefacti sint angeli, cum animaduertent verbum incarnatum, Dominum suum & Deum se homini dare in cibum.

FRUCTVS.

FRUCTVS huius Meditationis erit, primo adire ad sacram communionem, postulare à Deo, omni que studio procurare summam puritatem, magnam humilitatem, & in proximos caritatem, ad quas virtutes hortabatur Apostolos, cum eis communionem porrigeret.

COLLOQVIVM.

CONFITEOR mi dulcis IESV, tuum erga nos amorem omnis caritatis, quantum inuis maximæ, limites excedere, quia nulla habita ratione suppliciorum tibi impendentium, tantum omnem curam in id conuertisti, quemadmodum sacram mensam Apostolis ad eos corroborandos, nobisque in eorum persona aduersus inimicorum nostrorum insultus apponeres. O quam vere quilibet nostris
pe-

Psal. 22.

potest vsurpare illud Prophetæ dictum.
Parasti in conspectu meo mensam aduersus eos qui tribulant me. Verùm si ista mensa tua, mi Domine, adiri non potest, nisi pedibus mundis, quis lauabit pedes meos? Quis absterget lutum terrenarum cupiditatum? quæ non animam modò meam contaminant, sed prorsus deorsum deprimunt. Eheu, nec homo, nec Angelus valet efficere *mundum de immundo conceptum semine, nisi tu, qui solus es.* Tu solus

Iob 14.

Redemptor meus id potes, cui Pater omnem potestatem dedit: *U miser ego & pauper:* nam quando tu Domine pro immensa caritate tua abluere uoles pedes meos, mihi aquæ lachrymarum ad hunc effectum necessariae, deerunt. Quare cogar ingemiscens cum Ieremia clamare.

cap. 9.

Quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lachrymarum? Et ubi Domine clamoribus meis ad misericordiã commotus, dignatus fueris, percussa duri cordis mei petra mihi largiri aquas lachrymarum, quomodo audebo, licet lotus, huic sacrae mensæ me adiungere?

cap. 3.

Nam cum Iosue iussisset arcam deserti versus iordanem, mandasti ne filij israel arcae appropinquarent, sed spatio duùm millium ab ea abessent, ne morerentur, sicut alibi acciderat Ozeæ sacerdoti, qui,

2. Reg. 6.

quod

MEDITATIONES. 25

quod arcæ appropinquasset, eam que attigisset, ne caderet, repentina morte punitus est. Quo casu perterritus Dauid, non ausus fuit arcam Dei in domum suam recipere. Et ego, qui non sum vir secundum cor Dei, ut erat Dauid, accumbam huic diuinæ mensæ, in qua est supremus Dominus, in cuius honorem & reuerentiam facta est arca? Quomodo dulcis Iesv audeam ore meo te attingere, cum carissimæ discipulæ tuæ Magdalenæ te tangendi desiderio captæ dixeris: *Noli me tã Ioan. 2e.* gere? Et ego, qui neq; lachrymas, nec unguentum pretiosum in pedes tuos effudi, sed nec in monte Caluarie sub cruce tua steti, aut cum aromatibus ad sepulcrum veni, audebo te adire? Securius ergo erit Domine, si firmus subsistam, donec amoris tui sagitta me attrahas, ut cõfixus cerui instar ad te fontem viuũ excurrã.

VI. MEDITATIO.

IN duas partes diuisa, supra antiphonam Ecclesie. *O sacrum conuiuium, in quo Christus sumitur, recolitur memoria passionis eius, mens impletur gratia, & futura gloria nobis pignus datur.*

Est S. Thomæ opusc. 57.

PUNCTA MEDITATIONIS
Primæ Partis.

B

I. CON-

1. CONSIDERA quinque discrimina, quæ intercedunt inter hoc Christi conuiuium, & conuiuia huius mundi, in dicta Antiphona comprehensa. Primò conuiuia mundi profana sunt; in illis enim, neque datur sacer cibus, neque ferè vel ad animæ salutem, vel ad Dei gloriam instituantur. At hoc CHRISTI epulum vocatur *Sacrum conuiuium*, ob cibi sanctitatē, ad Dei creatoris gloriam animam sanctificantis.

2. IN conuiujs mundi est ciborum magna varietas, & quo maior varietas est, hoc cōuiuium est splendidius; quia cū vnū ferculum non contineat saporem & perfectionem reliquorum ferculorū, non potest satiare vel explere hominis appetitum. Verū in hoc sacro conuiuiō, in quo CHRISTVS sumitur, est vnū tantum ferculum, vnusque cibus CHRISTVS, qui cū sit infinitus, omnem in se continet perfectionem. Et hic solus hominem potest exsaturare. Cuius figura fuit Manna, quæ omnem habebat delectationem, & saporis suauitatem.

3. IN conuiujs mundi, nullus sermo instituitur de morte, de tolerandis afflictionibus & ærumnis, sed de rebus iucundis. In hoc verò CHRISTI recolitur

MEDITATIONES. 27

memoria passionis eius, & mortis, amore nostri, & pro salute nostra ab eo perpeſſe,

4. *MENS impletur gratia.* In hoc conuiuiio CHRISTI anima repletur gratia, quæ affert salutem, & donorum cœlestium incrementum. Sed in conuiuijs mundi, ita corpus impletur cibis, ut sæpenumero & corpori morbos, & animæ spiritale detrimentum afferant.

5. *MVNDI conuiuia,* ob excessus qui in illis fiunt, amandant animas ad infernũ, & sunt quasi æternorum suppliciorum pignora, sed sacrum CHRISTI conuiuium, cum sit foelicitatis æternæ pignus, ipsum cœlum patefecit. Vnde & in antiphona dicitur: *Et futura gloria nobis pignus datur.*

PVNCTA MEDITATIONIS
Secundæ Partis.

I. *CONSIDERA,* quomodo amabili IESV placeat, ut in hoc suo sancto conuiuiio faciamus omnia, quæ faciunt conuiuæ à Principe ad aliquod epulum profanum inuitati. Hi enim non solũ magno desiderio anhelant ad conuiuij horam, sed etiam dant operam, ut bene compti & ornati appareant, deinde, ut gustum amplius oblectent, vacuum cibus stomachum adferunt, sciẽtes gratissimam rem

B 2 se

se facere inuitatori, si cupidè apparatus ei
bis vescantur.

2. CAVENT quoque sedulò, ne quid a
gant vel loquantur, quod Principi, à quo
inuitati sunt, displiceat. Finito verò conui
uio, non mox discedunt, sed iucunda cū
Principe miscent colloquia, eiusque nū
liberalitatem, nunc conuiuij magnificen
tiam collaudant.

3. DISCESSURI autem iterum gratias a
gunt Principi ob fauorem sibi præstitū
& ex animo se offerunt ad rependendum
omne officium. Itaque si is, qui commu
nicat, idem, spiritualiter cum CHRISTO
à quo ad sacrum hoc conuiuium inuita
tus est, faciat, officio suo, puto, faciet sa
tis.

FRUCTVS.

UTILITAS, quæ ex hac Meditatione
hauriri poterit, erit gratum se erga tam
beralem Dominum, qui magno hono
re nos afficit, multaq; dona largitur, &
pauca vicissim à nobis postulat, declara
re.

DISCVRSVS.

Per modum Colloquij.

DOMINE mirum non est, si tui sac
conuiuij magnificentia me reddat
attonitum: nam Esaias multis an
tè sæculis præuidens illud tāquam pietas
ra

ram adumbratam, ad illud obstupuit, ac
ad laudandum eius splendorem dixit, *Fa- Cap. 25.]*
ciet Dominus exercituum omnibus popu-
lis in monte hoc conuiuium pinguium Ma-
gnum hoc conuiuium erit, o sancte Pro-
pheta, quia non quiuis, sed Dominus ex-
ercituum illud instituet, atque id non cer-
tistantium hominibus, sed omnibus mu-
di populis. Nec faciet in quouis loco, sed
in monte, in quo existet Ecclesia Dei, *que* *Matth. 25.*
est ciuitas supra montem posita. Denique
erit conuiuium pinguium: cibus enim
erit CHRISTVS, qui vnctus est de Spiri-
tu sancto. Lætare o Ecclesia sancta, quia
tu es mons ille à Deo electus ad diuinum
hoc conuiuium. In brachijs tuis parat
stat mensa, tuique cari filij *sicut nouella* *Ps. 27.*
oluarum in circuitu eius. Exurge anima
mea, & quamprimum ex obscura valle,
à te ipsa discede, quia Dominus te sub
monte ad conuiuium suum expectat, non
iam tonans, aut fulgurans, uti fecit filijs
Israel, sed inuitat nos his beneuolis ver-
bis. *Venite ad me omnes, qui laboratis, &* *Exod. 19.*
onerati estis, & ego reficiam vos Perga-
mus modò securi: nec enim amplius vi-
get lex illa: *Qui tetigerit montem, morte* *Matth. 11.*
moriatur. Sed contra potius, qui sub mon-
tem venerit, & de hoc Sacramento man-
ducarit, viuet in æternum. Verum ad- *Exod. 19.*
Ioan. 6.]

Psa. 23.

Matth. 22

Luc. 15.

uerte anima mea, non omnes posse ascendere in hunc montem, sed tantum, ut loquitur regius Propheta, *innocentem manibus, & mundo corde*. Hæc est vestis nuptialis, qua ornati esse debemus in CHRISTI conuiuio: alioquin audiemus terribilia illa verba *Ligatis manibus, & pedibus eius, mittite eum in tenebras exteriores*. Hei mihi Domine, qui instar filij prodigi uiuendo luxuriosè inquinavi & laceravi vestem innocentiae in sacro baptismo acceptam. Heu misero, si mihi non subueniris in tuo sacro conuiuio, comparere minime audebo. Quid faciam Domine, si propter peccata mea fuero repudiatus à te? Quid faciam, cum pudore veteri venire sine veste. Fortè ex folijs consuam vestem, uti fecit Adam, postquam vestem innocentiae ei à DEO datam perdidit. Sed eheu, parum id mihi proderit, sicut nec profuit ipsi Adam, qui cum in conspectum Dei venire non auderet cum illa veste, sese abscondit. Si verò ut ego me abscondam, nonne priuabor salutari hoc conuiuio? Ad te igitur patrem misericordiarum me conuerto, confiteorque me in eum modum te offendisse, ut non sim dignus vocari filius tuus. At confidens infinitae bonitati tuae, te obsecro, ne mea errata, sed tuarum misericordiarum magni-

gni-

MEDITATIONES. 31

gnitudinem respicere velis. Misericors est Dominus, quia filius prodigus non solum à suo Patre fuit receptus; sed etiam veste donatus, & annulo ornatus, ut interesse posset conuiuio vituli saginati. Luc. 15.

VII. MEDITATIO.

De Fine, quo quis moueri debet ad suscipiendam sacram Eucharistiam.

PVNCTA MEDITATIONIS.

1. CONSIDERA, cum hoc diuinissimum Sacramentum à CHRISTO institutum sit, quasi medicina, ad præseruandum nos à malo, atque etiam ad alèdam spiritualiter animam nostram, congruens esse, ut id ipsum tanquam finis proprius nos ad communionem permoueat, quod deinde à nobis referatur ad gloriam Dei, velut ad finem extremum.

2. CONSIDERA Deum non alio fine hunc cibum spiritualem nobis reliquisse, quam ut sacrae Eucharistiae beneficio in ipsum transformaremur, secundum eius voluntatem viuendo, quod non est aliud, quam Deum viuere in nobis.

3. CONTEMPLARE mirificum desiderium, quo Pater & Filius flagrant pro nostra salute & perfectione promouenda. Ille enim nobis misit filium suum, ut

illum in humilitate, patientia, obedientia, contemptu mundi, &c. imitemur. Filius autem nobis reliquit hoc amabile Sacramentum, ut nobis auxilium præberet ad dictas virtutes acquirendas, & ad vitam instituendam, sicut eam instituit CHRISTVS. Atque hic debet esse nostræ communionis finis.

FRUCTVS.

FRUCTVS huius Meditationis erit, operam dare ut transformeris in Deum, imitando virtutes & vitam CHRISTI. Quod intellexit Deus, cum diceret Mosi, *Fac secundum exemplum, quod tibi ostendi in monte.*

Exod. 15.

ANNOTATIO.

De Fine & intentione communicantis.

PRIMUM communicare ad percipiendam consolationem, & voluptatem spiritualem, sic ut ille sit principalis communionis finis, non est admodum laudabile, quia id nascitur ex amore proprio, Potius enim debet nos mouere desiderium patiendi cum CHRISTO, cum hoc Sacramentum sit memoriale passionis ipsius.

2. Nec bonum est communicare principaliter ad impetranda à Deo bona terrena: nam cum hoc cœleste Sacramentum sit cibus spiritualis animarum, nõ debet primario referri ad res caducas & terrenas.

nas;

MEDITATIONES. 39

nas. Quoniam non prohibemur postulare à Deo gratiam aliquam temporalem, & ad illam intentionem communicare, modò id fiat ad maiorem Dei gloriam.

3. Communicare, ut mundo appareas pius & spiritualis, nomenq; hominis sancti consequare, pessimum est. Hæc enim esset hypocrisis, ac abusus, & iniuria tantæ Sacramenti.

De recta intentione, bonisq; finibus, quos communicantes habere debent

propositos.

PRAETER proprium finem, ob quem hoc Sacramentum est institutum, & omnibus in sacra communione debet esse propositus, de quo in punctis Meditationis actum est, sunt alij decem à S. Bonaventura commemorati tom. 7. in opusc. de præparatione ad Missam, cap. 8. Primus est, si quis communicet ad obtinendam suorum peccatorum remissionem, quia hoc Sacramentum est etiam sacrificium Deo gratissimum, mediumq; efficax ad peccata expianda. II. Pro remedio suarum infirmitatû, ut huius sancti antidoti beneficio, quis à graui aliquo malo præseruetur. III. Ad effugiendam magnam aliquam afflictionem vel tentationem. IV. Ad impetrandam gratiam, vel aliud donum Spiritale, cum in hoc Sa-

B 5

cræ-

ramento is sit, cui Pater cœlestis nihil vñ
 q̄ recusavit. V. Ad gratias agendas Deo,
 pro beneficijs tam temporalibus, quàm
 spiritualibus tibi & alijs præstitis. Et hoc
 est, *Sacrificare hostiam laudis, & pro om-*
nibus qua retribuit nobis, calicem salutari-
ris accipere. VI. Ad iuuandum proximos
 tam viuos quàm defunctos: cùm in hoc
 Sacramento is sit, qui interpellat pro no-
 bis. VII. Ad laudandum, colendūq; Deū
 & sanctos, cùm hoc sit omniū sacrificio-
 rum, quæ esse possunt, maximum & glo-
 riosissimū. VIII. Ex amore erga Iesum, vt
 quis, recipiendo illum in Sacramento, fa-
 miliarius quoque cum eo agat. IX. Ex de-
 fiderio augēdi gratiam, quando quidem
 fons omnis gratiæ existit in hoc Sacramē-
 to. X. Vt quis sic vniatur cum Christo, vt
 sit quasi vnum quiddam cum ipso, & in
 eius amore continenter persistat.

COLLOQVIVM.

NIMIS amabilis es, mi Saluator, satis
 fuisset nobis è tuis creaturis aliquod pro-
 curare remediū, idq; magni fauoris lo-
 co duxissemus. At non satis fuit ardenti
 caritati tuę; voluisti enim ipse esse anima-
 rum nostrarum remedium, vt in te cōue-
 niret illud Sapientis; *Amicus fidelis, medi-*
camentum vitæ & immortalitatis. Quis
 enim amicus te fidelior? quod medica-

MCC-

*Psal. 115.**Roman. 8.**Ecc. 6.*

MEDITATIONES. 35

mentum efficacius est hoc Sacramento, quod nempe dat vitam æternam? Verū quod præterea volueris effectū illius magna ex parte à nobis pendere, id nimie benevolentia argumentum est Si medicina corporales operarentur iuxta intentionem & desiderium infirmi, valde essent efficaces, & ægri omnes valde essent obligatarum auctoribus. Quantum ergo obligati erimus tibi, qui tanto amore nobis procurasti medicinam tam efficacem, tã que salutarem, quæ ex se plus operatur, quàm nos desiderare possumus? O quantum Domine distant philosophia humana leges, à legibus tuæ caritatis? Quis Philosophus sæculi huius vnquam scripsit, aut cogitavit, Regem maiestatis, infinitum omnis perfectionis pelagus voluisse seipsum in cibum relinquere nobis tam vilibus creaturis? Quis sapiens mundi huius animo concipere potuisset vnquam, Deum, gloriae Dominum, vt hominẽ sibi copularet, & vniret, voluisse esse eius escam? Sed non ex cogitationes fuere immensæ caritatis tuæ. Eia anima mea impone tandem tot lachrymis finem, nec amplius tuam vilitatem vel imbecillitatem deplora: tres enim dilectæ sorores nostræ, Aduocatæ causam nostram coram CHRISTO egerunt.

Misericordia præsentavit nostram infirmitatem, & auxilium postulavit. Sapientia modum inuenit auxilij obtinendi. Caritas impulit IESVM vt exequeretur. Modus hic est, quod IESVS huius potentissimi Sacramenti beneficio velit nos ita vnire sibi, vt vnum cum ipso efficiamur, hoc enim sine eum recipimus. Agimus tibi gratias cœlestis noster Adam, qui restituiti, quod terrenus Adam destruxit: Ille suo cibo effecit, vt lōgè à Deo recesserimus, vnde nostra nobilitas, fortitudoque nostra, & alia dona spiritualia proficiscuntur. Oro te mi amabilis IESV, vt tam firma & solida sit hæc vnio, vt neque mors, neque vita, neque tribulatio, neque creatura me separet à te Fac Domine, vt totus sim coniunctus tibi, vt cum Apostolo gloriari possim, & dicere, *Viso autem iam non ego, vniuit verò in me* CHRISTVS.

Gal. 2.

VIII. MEDITATIO.

Et exercitium spirituale.

Pro preparatione ad sacram communionem, quando itur ad Ecclesiam.

PVNCTA MEDITATIONIS.

1. Quo die communicandum est summo mane, simulatq; cuiusq; cogita Dominum magno desiderio te in Ecclesia

fia

MEDITATIONES. 37

illa expectare, vt possit in anima tua re-
quiescere. Quare tu instar sponsæ, vt pla-
ceas illi, potius rationē habere debes in-
ternorū ornamentorū animæ, quæ illi in-
primis probantur, q̄ externorū corporis.

2. Eundo ad Ecclesiam per vias, con-
sidera quanta lætitia afficiatur angelus
tuus custos, dum videt te euntem, vt su-
um tuumq; Dominum recipias, eumq;
rogabis, vt tibi adiumento sit ad dignè i-
psū recipiendū.

3. Ingressus Ecclesiam inuoca B. Virgi-
nem, aliūue Sanctū, cui fueris deuo-
tus, vt te comitetur ad recipiendū IES-
VM, qui tuo vult vt hospitiū.

4. Simulatq; cœperis vidēre altare, in
quo est sanctissimū Sacramētum, corde
illi humilē facies reuerentiā, & æstiman-
do te tanta maiestate indignū, dices cum *Luc. 8.*
publicano: *Deus propitius esto mihi pecca-*
tori.

FRUCTVS

FRUCTVS huius octauæ Meditationis
erit, procurare spiritualē in anima lætitiā
ad recipiendū cœlestē sponsū, nā eius-
modi lætitia ad modum Domino placet.

COLLOQVIVM.

*Flexis ante altare genibus, antequam
communices, hoc vel simile
institues colloquium.*

B 7/ O Benignus

O Benigne mihi es, ecquis fauor iste est, quo me prosequeris? nonne ego sum misera illa creatura, quæ toties, tot modis impudenter te offendi? Quid boni in me est, vt speciali inspiratione me digneris attrahere ad tuam sacramensam? Domine, Dauid quidem claudum Miphiboseth iussit venire ad se, voluitque; vt è regia sua mensa pane vesceretur, & tanquam filius regis tractaretur, sed id factum fuit, quod esset filius Ionathæ sui amicissimi, à quo Dauid multis affectus erat beneficijs. Sed tu Domine, si in me oculos conijcies, inuenies me manibus pedibusque; claudum, qui nihil vnquam laude dignum gessi. Si respicias in patrem meum Adamum, inuenies inobedientiam & rebellionem. Quod ergo potentissime Domine, infinitis partibus Dauidæ sapientior & potetior, me ingratum terræ vermiculum admittere velis ad pretiosum illum cibum è sacra mensa tua sumendum, res est, quæ nimium me pudefacit, quando non solum non dignus sum adiungere me ad sacrum tuum altare, sed etiam promerui, velut ingratus, nimisque tepidus à te repelli, & repudiari. Ecce Domine, adsum, vt te in animæ meæ domicilium recipiam. Sed heu, ipse sapiens Salomon, cum multis anais, magnis impensis, nobile

2 Reg. 9.

MEDITATIONES, 99

bile exædificasset templum, tamen mirabatur, non dedignari Dei maiestatem habitare in illo: vnde obstupescens, & quasi extra se raptus, dicebat. *Si enim coelum, & coeli coelorum te capere non possunt, quanto magis domus hac quam aedificauit?* Quid ergo dicam ego, qui duas vix horas impendi in præparanda anima mea? Domine; quandoquidem tibi placet, venire ad capiendam sedem & quietem in anima mea, obsecro te, vt animam meam conuertas in domum orationis Patri cœlesti consecratam, vt in ea requiescas, & ego consolatus cantem cum Propheta, *Virga tua & baculus tuus, ipsa me consolata sunt.* *3. Reg. 8. Psal. 22.*

IX. MEDITATIO.

Quando iam iam communicandum est.

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. ANTE QVAM COMMUNICES, considera verba à B. Virgine ad angelum dicta, cum in ea filius Dei incarnaretur. *Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum.* Cum enim tu eundem Dei filium recipere debeas, existimare debes te esse seruum, in memoriam reuocans seruum pendere à suo Domino, vt id solum velit, quod vult Dominus, uo plus, nec minus.

2. Dum

2. Dum communicas, cogita Dominum ingredi animam tuam, cui honorem & reuerentiam exhibebis, adorando eum tanquam Deum, & amantissimum Dominum tuum.

3. Contemplare deinde te totum circumdatum Angelis, Dominum suum verè sub speciebus panis à te sumptis contentum, adorantibus, omnemq; reuerentiam exhibentibus.

4. Deniq; cogita, te non esse amplius tuum, neque te amplius debere tractare teipsum, tanquam rem tuam, sed tanquam rem Dei.

FRUCTVS.

FRUCTVS huius nonæ meditationis est, facere firmum propositum, quod velis erga Deum, omnesq; res diuinas esse fidelis, affectus, & diligens, sine quibus proprietatibus nullus seruus Domino suo gratus esse potest.

COLLOQVIVM.

INC. 2.

DOMINE, ô quantum submittis te, dum non dedignaris intrare vile anime meæ domunculam. Satis esse debuit amor tuo, nasci propter me in stabulo, & non toties intrare, & remanere in stabulo. O mi IESV amabilis, quod de celo descenderis, vt in B. MARIAE utero quiesceres, non admodum mirum fuit,

MEDITATIONES: 47

fuit; quia erat uterus virginalis, puriorque purissimis angelis cœlestibus. O sancta Elisabeth, quæ visitata & salutata ab huius Domini matre, considerans eius dignitatem, dixisti, *Vnde hoc mihi, ut mater Domini mei veniat ad me?* Quid ergo ego dicam, ad quem rex Maiestatis venit infinitis partibus dignior **MARIA**? Et venit ad me, non solum ad me visitandum, sed etiam ad me sibi vniendum & donis cœlestibus locupletandum. O anima mea, quod tua voluntate **IESU** tradideris sceptrum & possessionem tui ipsius, vehementer gaudeo: sed a luerte, re hoc ipso actu obligatū ad inferendum apertum bellum omnibus peccatis, huius Domini tui, cui traditus es, hostibus capitalibus. Nec amplius potes sine manifesto rebellionis crimine aditū peccato dare in domum tuam iam **CHRISTO** consecratam. Considera quoque, conveniens non esse, te, postquam passus es pane angelorum, deinceps vti cibo bestiarum. Non ignoras sapientem regem **Salomonem** noluisse cōiugem suam regis Pharaonis filiam habitare in domo, in qua arca Dei fuerat: nefas enim esse putabat scœminam progeniem suam à gētilibus Dei inimicis ducentē tam locū sanctum incolere: quantum ergo scelus e-

LUC. 11.

2. Par. 8.

pit. sa.

Gen. 28.

rit, si peccato locus detur ubi versatur
 Deus ipse, & arcæ Dominus. Quod de-
 inde Dominus te in ancillam suam re-
 ceperit, gratia fuit singularis; quare &
 eniti debes, ut omnia illi officia & ser-
 uitia deferas, quæ eius dignitati debentur.
 Reuoca in mentem Iacob Patriarcham
 septem annis seruiisse, ut Rachel acci-
 peret; postquam verò accepit, rursus
 alijs septem seruiisse. Quod tamen tem-
 pus ipsi Iacob, præ amoris in Rache-
 lem magnitudine, breue videbatur.
 Multo autem breuius tibi videri debet
 tempus, quo huic Domino seruias, labo-
 res quoque leuiore, eò quod infinitis mo-
 dis amabilior sit quam creatura. Fœlix
 eris, anima mea, si cognoscas, quid sit
 huic Domino seruire: recordare, quando
 olim vano huic sæculo seruebas, quot
 subiectus fueris animi perturbationib.
 quot agitatus suspicionibus, quanta in-
 uvidia diuexatus, quot cruces peracerbas
 sustinueris. Verum nunc cum huius cœ-
 lestis patroni auxilio, quem hodie susce-
 pisti, omnem huius mundi vanitatem
 & pedibus obterere potes, & passionum
 tuarum, ipsiusque mundi esse do-
 mina, seruire enim Deo
 regnare est.

MEDI-

43
MEDITATIO X.

In preparationem quam docet S. Paulus

1. Cor. II.

PUNCTA MEDITATIONIS.

1. CONSIDERA Apostolum in preparatione ad sacram communionem exigere tria. Primum est, ut communicaturus prius examinet suam conscientiam quod significatur his verbis: *Probet autem seipsum homo & sic de pane illo edat.* 1. Cor. II. Et si aduertat eam aliquo peccato mortali, inquinatam, ante communionem confiteatur, lachrymisque ex corde eam abluat & expurget.

2. VULT Apostolus Sacram Eucharistiam accipi dignè, si secus fiat, *iudicium*, inquit, *sibi manducat*: hoc est, qui sine humilitate, vel cum conscientia inquinata, aut prava intentione recipit corpus Domini, reum se facit æternæ damnationis: atque hoc significatur illis verbis: *Qui manducat indignè, iudicium sibi manducat.* *Ibid.*

3. VULT denique S. Paulus communicantem facere discrimen inter hanc mensam & prophanam, inter hunc cibum cœlestem & communem. Et hoc est, *discrimen* *Ibid.* *iudicare corpus Domini*: qui enim verè credit, in hostia esse CHRISTVM verum Deum & hominem, cum cum omni humilitate

Mat. 8.

militate & reuerentia recipiet, ac ex corde dicet cum Centurione: *Domine non sum dignus, ut intres sub tectum meum.*

FRUCTVS.

Psal. 50.

FRUCTVS huius decimæ meditationis est, exercere contritionis actus, & ex corde de præteritis peccatis sæpe dolere, quia *cor contritum & humiliatum Deus non despiciet.* Deinde magno animi sensu & desiderio à Domino summam animi puritatem postulare clamando cum Propheta: *Cor mundum crea in me DEVS.*

ANNOTATIO.

Luc. 13.

TRIA hæc, quæ Apostolus in præparatione ad sacram communionem requirit, in filio prodigo fuerunt, quando à Patre susceptus est ad manducandum vitulum saginatum. Primum filius prodigus se examinavit, agnitoq; in scælici statu suo surrexit, de erratis commissis, & mala vita ex animo dolens, inde Patrem adiit, se peccasse confessus est, ac promissa vitæ mutatione, & obedientia ei reconciliatus est: quibus actibus designatur confessio.

2. Vestimentis, calceisq; nouis indutus est, & annulo ornatus, quibus ornamentis eæ intelliguntur virtutes, quæ necessaria sunt ad sacram Eucharistiam dignè.

MEDITATIONES. 45

dignè recipiendam, vt fides, amor, humi-
litas, deuotio.

3. Accubuit mensæ, & comedit vi-
tulum saginatum, vbi cognouit vitu-
lum sua causa esse occisum, & quod dis-
crimen aliquod esset inter illam men-
sam & alias.

Hic notandum est, eum qui pecca-
tum mortale commisit, non antè debe-
re sacratissimum CHRISTI corpus re-
cipere, quàm fuerit confessus, etiam si si-
bi videatur contritus. Et si sacerdos ali-
quis impellente necessitate sacrum faci-
at, non facta prius, ob confessoris absen-
tiam, confessione, prima quaq; occasio-
ne confiteatur. Ita sanxit Sacrum Conci-
lium Tridentinum Sess. 13. c. 7. Ac si quis
aliud conaretur docere, prædicare, vel
pertinaciter asseuerare, aut publicè dispu-
tando contrarium defendere, esset ipso
facto excommunicatus, secundum idē
Conc. Trid. Sess. 13. can. 11.

VLT quoq; Ecclesia sancta, ob tanti
Sacramenti reuerentiam, vt communi-
caturus, vel missam celebraturus sit ie-
iunus, hoc est, vt à media nocte antegres-
sa non comederit aut biberit. Ita decre-
tum est, de Consecr. dist. 2. can. liquido.
Excipitur infirmus, quando Eucharisti-
am sumit loco viatici de Consecr. dist. 2.
can. presbyter. COL-

DOMINE etiam si Apostolus tuus nunquam fecisset mentionē puritatis conscientiae, quæ ad diuinū hoc Sacramentū requiritur, quis non iudicaret te omnis puritatis fontē suscipiendum esse corde mundo & puro? Si sacratissimū corpus tuum iam mortuū inuolutū fuit linteo mundo, & humatū in sepulcro nouo, in quo nullus vnquam reconditus fuerat: quanto potius nunc, cum sanctissimum corpus tuum est gloriosum, recipi debet & deponi in loco mundo? Id benè significauit Propheta tuus, cum dixit: *Lauabo inter innocentes manus meas, & circumdabo altare tuum Domine.* Primò enim lauandæ sunt manus, id est, expiandæ malorum operum culpæ, deinde ad eundem altare Dei, ad degustandum panem cœlestem. Verūm ô Pater æterne, quam parum requiris à nobis ad manducandum agnum immaculatum à te de cœlo missum ad nos è seruitute peccati liberandos. Iudæi ad manducandum suum agnum Paschalem, qui erat umbra & figura huius sub accidentibus panis reconditi, procurare debebant vt haberent agnum anniculū, immaculatumq; qui ab eis assus igni cū pane azymo & lactucis agrestibus, reni-

Mat. 27.

Luc. 23.

Ioan. 19.

Psal. 25.

Exo. 12.

bus

MEDITATIONES. 47

bus succinctis, calceatis, & baculos in manu tenentibus festinanter comederetur. Heu quam graue & molestum hoc onus fuit? Eiusmodi nēpe fuit, *quod*, teste *Acto. 15.* S. Petro, *neq; patres nostri, neq; nos portare potuimus.* sed ad manducandum verum agnum, *qui tollit peccata mundi*, in lege *Ioan. 1.* gratiæ non aliud requiris, nisi conscientia puritatem & cordis deuotionem. O quam verum est benigne mi IESU quod de tua lege dixisti, *Iugum meum suaue est. & onus meum leue*, Imò tam leue & suaue est, vt si non esset, *qui fingeret laborem in precepto*, vt loquitur tuus *Psal. 93.* Propheta, non mereretur nomen oneris vel iugi. O anima mea, iam vides ad quã pauca te obligarit Christus, ad dandam tibi in hac vita venerabilis Sacramenti beneficio copiam suæ gratiæ, & in altera vitam æternam. Attende tibi ipsi tantũ, vt quoniam Dominus pro sua immensa bonitate tam facillè reddidit tibi hoc tuum inæstimabile lucrum, non iterum tua negligentia recidas in exitium sempiternum. Considera sedulò, quid agere velis. Non recipere tam benignum Dominum, qui venit ad te suis donis locupletandum, ingens est inhumanitas, & tibi valdè perniciofa. Recipere verò
cum

eum indignè tua culpa, mera ignauia est, quæ illi iniuriam, tibi pœnam conciliat. Rectius ergo feceris, si imiteris exemplum pauperis rustici, qui intelligens Regem velle quiescere in domo sua, omnia remouet, quæ oculos regios offendere possint, totamq; domum diligenter expurgat. Et quamuis eam non exornare queat pro tanti hospitis dignitate, tamen facit, quantum potest, ad dignè eum recipiendum. Deinde magna festinatione Regi obuiam procedit, magna lætitia eum in domum suam recipit, & intimo affectu pro tanto favore sibi præstato gratias agit. Si ergo pro Domino terreno tanta sunt, quid facies o anima mea regi cœlesti, qui venit non ut tuo sumptu viuat, sed ut sua tibi imperet? labora igitur in expurganda & ornanda tui cordis domo, nam ante suum aduētum præmittit certum hominem, qui peristromatis exornet cubiculum in quo est versaturus, & in aduentu suo dicet tibi: *Tota pulchra es amica mea, & macula non est in te.*

XI. MEDITATIO.

De homine deuoto cui Christus in vltima cœna fauorem suum exhibuit.

PUNCTA MEDITATIONIS.

MEDITATIONES.

49

1. IMAGINARE, te fuisse Hierosoly-
 mis, quando à Christo nobile hoc sacra-
 mentum fuit institutū, singulari q̄; fau-
 re te ab eo per Apostolum quendam in-
 uitatum, vt tanto mysterio præsens ad-
 esses. Considera ergo, quanto gaudio ex-
 ultatura fuisset anima tua hoc nuncio,
 quamq̄; celeriter omnibus negotijs post-
 habitis eò excursurus fuisses.

2. Imaginare, simulatq̄; ad cœna-
 culum venisti, Dominum tibi pedes la-
 uisse, & defluentibus in eos lachrymis
 dixisse: Hoc facio, ad eluendas varias no-
 xas in tuū creatorē, ambulando per vias
 iniquas, commissas. Lauo te quoq̄; ob la-
 bores, quos mei amore in via spirituali
 tolerabis. Considera quot lachrymas
 profudisses, quantum in te ipso pudefa-
 ctus fuisses, quale propositum fecisses
 diuinæ voluntatis in reliqua vita perfici-
 endæ.

3. Imaginare denique, quomodo
 postea te iusserit mensæ accumbere, con-
 iectisque sæpius in te amore plenissimis
 oculis dixerit. Ego te tantis beneficijs
 præueni; deinceps autem cumulabo
 maioribus, tantum perseuera in mea di-
 lectione. Considera qua modestia in
 sacra illa mensa vsurus fueris, quanta
 attentione diuina IESV verba exceptu-
 rus,

C

rus, quale propositum eius consilijsparendi facturus, ac denique quanta deuotione fueris communicaturus.

FRUCTVS.

FRUCTVS huius XI. Meditationis erit, Domino ex corde agere gratias, roga reque ne te sinat mori ingratum.

COLLOQVIVM.

DOMINE sicut dubium non est illum futurum fuisse excessum amoris & fauoris, ad quem etiam angeli obstupescere potuissent, ita certum est, me etiam obligatissimum futurum fuisse, non tantum ad percurrenda omnium mandatorum consiliorumque tuorum viam, verum etiam ad vitam amore tui profundendam. Verum tunc neque prestantiorem cibum, neque donum nobilius mihi impertisses, quam nunc impertis in sancto tuo altari. Nam in hac exigua hostia, quae mihi porrigitur mirabiliter recondita latet & diuinitas, & anima, & humanitas tua. Si igitur donum idem est, & ex valore doni nascitur obligatio, quis non videt me tibi benefactori meo esse obligatissimum? Quis non videt, me ingratisimum, aut omnino stultum fore, si tam singularem fauorem non agnoscam? *Aperi te cor, & demon.*

MEIDTATIONES. 51

demonstra quo vinculo redamanda-
 mantem tui IESUVM sis obstrictus. O
 Deus, quam dissimiles sunt rationes a-
 gendi tuæ, ab illis Principum huius sæ-
 culi. Rex Ezechias vt legatis Babylonij *4. Reg. 20.*
 regis magnam demonstraret beneuo- *Isai 39.*
 lentiam, omnes suas opes & thesauros
 illis ostendit, nihil tamen ex illis donans.
 At tu Domine non solum opes tuas o-
 stendis, verum etiam liberaliter nobis ex
 illis dona cœlestia, imò & te ipsum com-
 municas. O amor, O liberalitas. Equi-
 dem non video eor meum, quem ad mo-
 dum compensare possis tantam beneuo-
 lentiam, nisi totum te tradas amori tui
 conditoris; neque enim fieri potest, vt a-
 mando duobus Dominis seruias, sicut *Mat. 6.*
 fieri non potuit, vt in eodem templo i- *Luc. 16.*
 dolum Dagon, & arca Dei consisteret. *1. Reg. 5.*
 Declara itaque cui te adiungere & dede-
 re totum velis, num tuo IESU, qui prius
 se tibi tradidit nascendo in socium & du-
 cem, moriendo in pretium, mensæ accū-
 bendo in cibum, & demum in cœlo tra-
 diturus est in præmium, an vero, obliga-
 tionis tuæ erga ipsum immemor, malis
 te tradere amori creaturæ? Eheu, nimis
 ingratus eris Deo, si te amori creaturæ
 prostituas, nimis duram inibis seruitu-
 rem, iacturamq; nominis tui facies, si te

amori alicuius creaturæ submiseris. Recordare cor meum, nos creatos esse ad amandum & colendum DEVM. Recordare nos saluatoris nostri gratia, ac huius cibi coelestis beneficio factos Dei filios, & diuinitatis suæ consortes: non igitur rationi consentaneum est, vt te facias vani huius mundi seruum, aut amorem tuum in aliquam transferas creaturam, cum nulla earum, sed nec omnes simul iunctæ possint animum tuum tranquillare. Quære modò, quicquid libuerit: nihil inuenies quod te satiet. nec vnquam acquiesces, nisi amando sedem figas in eo, qui te creauit.

MEDITATIO XII.

Sumpta ex historia de Zachæo

Luc. c. 19.

PVNCTA MEDITATIONIS.

In prima parte, que continet historiam.

1. ZACHÆVS cupidus | videndi
Luc. 19. CHRISTVM, cum, vt erat statura pusillus multitudine populi ab eius conspectu impediretur, ascendit in arborem, vbi CHRISTVS erat transiturus.
2. CHRISTVS transiens misericordibus oculis suis in Zachæum coniectis dixit: *Zachæe festinans descende, quia hodie in domo tua oportet me manere.*

1676.

MEDITATIONES. 93

vere. Descendit igitur & totus gaudens illum in domum suam suscepit, existimans magno se beneficio affectum.

3. Iudæi cum viderent CHRISTVM diuertisse in domum peccatoris, obmurmurârunt. Quod animaduertens Zachæus conuersus ad CHRISTVM dicit: *Ecce dimidium bonorum meorum Domine do pauperibus: et si quid aliquem defraudauit, reddo quadruplum. Atque autem IESVS ad eum, Quia hodie saluus domui huic facta est.*

Puncta pro altera parte que continet applicationem.

1. Ut particeps sis salutis, quæ in hoc Sacramento offertur, necesse est teneri desiderio cognoscendi & degustandi CHRISTVM, qui in hostia continetur. Et ad eum cognoscendum primum opus est mentem sursum attollere, & Dei magnitudinem considerare, terram interim pedibus subiectam tenendo, sicut tenebat Zachæus cum staret in arbore, hoc est, procurare, vt negotia temporalia tunc sint sub nobis, & non in capite distrahendo nos in deuotione.

2. Opus est suscipere Dominum nostrum non cum melancholia, vel scrupulorum angore, sed, vt fecit Zachæus,

C 3. cum

cum gaudio, quod nascitur ex vehementi erga hoc Sacramentum affectu.

3. Considera, non satis esse CHRISTVM recipere in domum, & deinde manum in sinum reijcere, sed opus est sacrā communionem ornare bonis operibus, necessitatibus proximorum exemplo Zachæi succurrendo: Et qui ita fecerit, audiet: *Hodie salus domui huic facta est.*

FRUCTVS.

FRUCTVS huius XII. Meditationis erit desiderare & postulare à Deo affectionem ad hoc Sacramentum: à qua nascetur lætitiā spiritualis ad communionem necessaria.

COLLOQVIVM.

O Benigne mi IESV, quam liberalis es erga eum, qui te desiderat & quærit. Desiderio tui tenebatur Zachæus, sed visendi tantum, & tu non solum te visendum ei præbuiisti, verum etiam vocasti eum, & te ipsum inuitasti in domum eius, cui ad cumulandum fauorem salutem impertiuisti. O quam benè de te ait sanctus Prophetas: *Exultent & lætentur super te omnes qui seruent te, & dicant semper, magnificetur Dominus, qui diligunt salutare tuum.* Meritò gaudes Zachæe, quia in domo tua habes illū qui gaudere facit oēs angelos

Psal. 39.

MEDITATIONES. 55

gelos; Gaude modo, & pro nihilo ducas;
 si inuidi iudæi obmurmurent, & te pec-
 catorem appellent, cum præfò sit tibi,
 qui te tueri & iustificare possit. Adiun-
 ge te illi, & ille tibi vice scuti erit, & si-
 mul senties, *quam suavis est Dominus. Psal. 37.*
 ò anima mea tu quoq; causam gauden-
 di habes, & fortè maiorem, quàm Za-
 chæus, cum ad te quoque hodie vene-
 rit fons omnis gaudij & lætitiæ. Audi
 quid Zacharias Propheta ad te dicat:
Exulta filia Sion, iubila filia Hieru- Cap. 9
lem: ecce Rex tuus venit tibi iustus &
Saluator. iubila anima mea, quia Rex
 qui hodie ad te venit, non venit causâ
 exigendi tributi, vel imperandi vestiga-
 lis alicuius, sed saluandi tui, & ab inimi-
 corum insultu defendendi. Ne existi-
 mes maius beneficium Zachæo præsti-
 tum, quàm tibi: nam dum eum reci-
 pis sub accidentibus panis reconditum
 præter magnum fidei meritum indicat
 se venire ad te, non tantùm ad conuer-
 sandum tecum, & impertiendum salu-
 tem, vt fecit domui Zachæi, sed ad se
 tibi vniendum, vt vnum quiddam exi-
 stas cum ipso, qui est huius cœlestis cibi
 effectus. Quis verò non videt, hoc longè
 maius esse beneficium? Eia benigne mi
 Domine, quandoquidem dignatus es

Matt. 21.
Luc. 23.
Ioan. 19. inopem hanc domum meam ingredi, largire mihi gratiam, ne mihi eueniat, quod ingratis illis ludæis, qui in die Palmarum Hierosolymis te magno gaudio & triumpho receperunt; paulò post autem acclamârunt Pilato, *Crucifige, Crucifige eum,* & iniecta in humeros tuos cruce te vrbe eiecerunt. Antè moriar Domine, inò millies moriar, quàm vt te à mereiciam, id enim esset te ex tua domo expellere.

MEDITATIO XIII.

In verba illa Hymni de sanctissimo Sacramento.

Mors est malis, vita bonis, vide par-
ris sumptionis quàm sit dif-
par exitus.

Sacra communio malis mors, bonis vita est. S. Thom opusc. 57.

PUNCTA MEDITATIONIS.

Matt. 27.
Act. 1. 1. CONSIDERA hoc diuinissimum Sacramentum duos contrarios habuisse effectus. Nam in vndecim Apostolis causa fuit vitæ, sed in Iuda ob peruersam eius voluntatem fuit causa ruinae, mortis, & damnationis.

2. Considera Dominum voluisse huic Sacramento talem inesse proprietatem & vim ob vtilitatem nostram, tum, vt Sacramentum hoc non solum a-

marc-

MEDITATIONES. 57

ntaretur, Verum etiam timeretur, tum
vt Christiani omnes mensam hanc diui-
nam non adirent, nisi cum summa ma-
dritie & puritate conscientie:

3. Considera damnū omne ex hoc san-
cto cibo apud indignè communicantes
consecutum, non vitio Sacramenti, sed
malæ dispositionis communicantium *1. Cor. 11.*
contingere Vnde Apostolus ad Corin-
thios. *Ideo, inquit, inter vos multi infirmi*
& imbecilles, & dormiunt multi, quia
multi indignè communicant.

4. Considera, licet vndecim Apo-
stoli (vt affirmat S. Iohannes) essent munda
& puri, nihilominus Dominus vo-
luit illis lauare pedes ad demonstrandam
magnam puritatem, qua sacra Eucharis-
tia recipi debet, vt dicitur vitam commu-
nicanti.

FRUCTVS.

FRUCTVS huius XIII. meditatio-
nis erit, postulare à Domino sanctum ti-
morem reuerentialem ex amore & do-
no Spiritus sancti nascentem: qui deter-
ret nos, ne diuinam bonitatem offenda-
mus, & cogit, vt à nobis remoueamus,
quicquid huius sanctissimi hospitis oculo-
dis displicere possit.

ANNOTATIO.

C 5

Mirari

MIRARI non debemus, si hoc magnum Sacramentum licet ex se admodum salutare, in quibusdam tantum damnum efficiat, nempe afferat mortem. nam idem experimur in rebus naturalibus. Sol sanis salutaris est, capite male affectis noxius. Cibus stomacho bene disposito utilis est, sed stomacho pravis humoribus infecto affert morbos & interitum. Sic medicina suo tempore sumpta salubris est, alieno verò tempore, vel sine præparatione vlla sumpta, exitiosa est. Deniq; quidam Doctor ait: Quemadmodum planta viua bene radicata, radijs solis, cœlique imbribus perficitur & fructifera redditur; sic anima in caritate viuens & in CHRISTO hoc cœlesti Sacramento, gratiaq; quam efficit, radicata, in perfectione crescit, & fructifera efficitur. Contrà verò, si planta aliqua emortua sit, vel vermem aut defectum habeat in radice, aduentu solis citius exarescit, & imbre perfusa marcescit, ac igni idonea redditur. Non secus si Sacramentum incidat in animam, quæ habeat aliquem vermem peccati vel defectum in intentione, potius eam exsiccat, vtnulli alij rei apta sit, quàm igni sempiterno.

CQL.

MEDITATIONES. 50
COLLOQVIVM.

In forma dialogi inter animam &
hominem.

ANIMA. Audebone accedere sacram arcam, & recipere Dominum gloriae? HOMO. Cur non audeas? A. quia sum miserabilis, infirma; & male inclinata. H. ille medicus pariter & medicina est. Ipseque dixit: *Non est opus valentibus medicus, sed male habentibus* A. Sed si adfert mortem timendus est, & longius ab eo recedendum. H. Auctor quoque est vitae, quare amandus est & non fugiendus. Tantum praepara te, vt dignè eum recipias, & tibi erit salutaris, reformidet autem mortem, qui indignè se illi adiungit. A. Si Ioannes Baptista in vtero matris suae sanctificatus se reputavit indignum ad soluendam corrigiam calceamentorum CHRISTI, & Petrus existimans se indignum praesentia CHRISTI dixit, *Exi à me Domine quia homo peccator sum*, quomodo ego misera peccatrix audebo citra poenae aeternae periculum in me recipere meum creatorem? H. Si ille de caelo descendit ad vocandum peccatores, vt daret eis gratiam & iustificaret, cur tu vocantem non sequeris? A. Quis me securum poenae faciet? H. Humilitas & Amor, illa ex-

Matt. 9.

Mat. 7.

Luc. 3.

Luc. 9.

Mat. 9.

1. Reg. 6.

C 6

alta

1. Reg. 6.

altabere, hoc præmiabere. A. Heu, si Bethsāmitæ seuerè à Deo puniti sunt ob oculos in arcam coniectos, qua ratione ego audebo suscipere ipsius arcæ Dominum?

H. Bethsāmitæ meritò puniti sunt, quia respexerunt arcam ex curiositate, nec debita reuerentia affecerunt: tu verò si comites habueris humilitatem & amorem

Iob. 26.

non imitabere Bethsāmitas. A. Si Angeli ad huius magni, Domini præsentiam contremiscunt, quomodo tu exigis à me

vt ego vilis creatura eum reponā in imis visceribus meis? H. Tu quoque, si benè consideres maiestatem huius summi regis sub accidētibus panis reconditi, iustā

contremiscēdi causam habebis, sed tuus timor nasci debet ex amore, hoc est, vt timeas offendere Dominum tam amabilem. Itaque ab amore impulsa, & ab humilitate associata progredere longius, &

non solum nō offēdes, sed etiam à tuo amabili IESV beneuolè recipiēre. A. Heu

Mat. 23.

agnosco me indignam. H. Cetero quoque se indignum reputabat, vt CHRISTVM in domum suam reciperet. Verum Dominus est, qui facit dignos eos

qui agnita indignitate sua humiliter ipsum accedunt. A. quis nouit, num in me sit aliqua praua dispositio, quæ recepto

hoc diuino Sacramēto, mihi afferat mortem?

MEDITATIONES.

tem? H. si conscius illius es, remoue illas: si non es, da operam vt cognoscas. A. O pie IESV, tuæ infinitæ bonitati confidens: ad te venio, teque obsecro, vt oculos tuos auertas ab ærumnis meis: Si enim *iniquitates obseruaueris, quis sustinebit?* Si autē voles eas respicere, rogo, ne eas respicias, vt Iudex ad puniendum, sed vt misericors: medicus ad sanandum illas. Fac Domine, vt hæ miseriæ meæ cedant in maiore tuum honorem & gloriam, vti cessit infirmitas cæci nati: Si enim me ab illis liberaueris, hoc amplius in me resplendet tua misericordia, quo indignior ego fui, & miserabilior.

Psalm. 29.

MEDITATIO XIV.

In illa verba Hymni, *Ecce panis Angelorum factus cibus viatorum.*

PVNCTA MEDITATIONIS.

1. CONSIDERA, labores & lachrymas fuisse ordinarium hominis cibum, postquam sua culpa eiectus est ex paradiso.
2. Considera statum; in quo versatus fuerit homo existens in deserto luctus & planctus. Erat enim coactus peregrinari per mundum, & securitate ducis, & rerū necessariorum prouisione destitutus. Ita *Matth. 15.* que defectu illius faciliè aberrasset à via;

C 7 de

defectu verò huius facillè defeciffet.

3. CONSIDERA sollicitudinem amoris plenissimam, quam misericors Saluator de eo habuit; cum ipsemet voluerit esse & dux, & cibus hominis in exilio.

4. CONSIDERA cibum Angelorum non esse alium, quàm Deum Regem gloriæ, quo Angeli in cœlo aluntur, & contèplando perfruuntur. Hunc ipsum cibum amabilis Redemptor noster voluit quoque esse cibum hominis, & idcirco dicit: *Ecco panis Angelorum, factus cibus viatorum.*

FRUCTVS.

FRUCTVS huius XIV. Meditationis erit, exercere amabiles grati animi actus erga Dominum, qui tanto nos fauore prosecutus est, suamque Maiestatem precari, vt ritè cognoscamus, quantum ea de cau si ipsi IESV obstricti simus.

COLLOQVIVM.

FERINE potest Domine, te tanto amore hominem prosequi, vt eam Angelorum cibo pascere volueris?

An possibile est, te huius Angelici cibi beneficio velle vnum quiddam ex te & ipso efficere? Lætamini filij Adam, nec enim amplius in vos conueniet illud Prophetæ dictum, *Fuerunt mihi lacrymæ*

Psalm. 41. meæ panes die ac nocte, dum dicitur mihi quo-

MEDITATIONES.

63

quotidie, ubi est Deus tuus? Nam cibus
 vester non sunt amplius lachrymæ, sed ci-
 bus Angelorum, & Deus vester non suc-
 cenſet vobis, nec longè abeſt à vobis, ſed
 eſt in ſpecie panis, quam frequenter por-
 rigit vobis. O Spiritus beati, ſuccurrite mi-
 hi, vt tātum meum benefactorem agno-
 ſcam. O angeli ſancti, & vos imprimis Se-
 raphini, docete me, quomodo redem-
 ptorem meum amare debeam, qui præ-
 ter omne meritum meum mihi fauet,
 ſubminiſtrando mihi in cibum veſtrum
 panem. Domine eam ob rem Propheta
 tuus attonitus gloriabatur dicens: Pa-
 nem Angelorum manducauit homo. Et
 loquebatur de Manna miniſterio Ange-
 lorum factò. Eia quæ gloria, quis meus
 ſtupor erit, ſi poſſim cum veritate dicere,
 Manducat Dominum pauper, ſeruus & In hymno
 humilis, ò res mirabilis! Quid rependere
 poſſum mi benigne IESV, quando quò
 plus amore tui facie, hoc maiori me fa-
 uore proſequeris in commodum meū.
 Ah durum & peruerſum cor meum, quo
 modo cùm cœleſti veſcatis cibo vſque
 permanes terrenum? quando tandem e-
 nuades cœleſte? Quomodo, cum alaris ci-
 bo angelico, manes ad cò ſenſualis, & à
 ſpiritu alienus? Quomodo ad præſenti-
 am IESV, qui tuus eſt, cibus, & amoris
 flam-

Psalm. 77

In hymno

*Enc. 12.
Col. 6.*

flamma, non inflammari, & colliquescis? An quia constas è terra? O IESU recordare hic, quod alicubi dixisti, *Ignem veni mittere in terram; & quid volo, nisi ut accendatur?* Accendatur ergo in me, ut terra cordis mei instar ardentis flammæ accensâ feratur in sublime, & quæ sursum sunt quærat, quia tantum res illæ eam possunt tranquillare. O anima mea quomodo fieri potest, ut viuas in tantæ

Cap. 13.

Maiestatis aduentu? Quomodo possibile est, ut ad præsentiam Regis gloriæ non redigaris in nihilum? Heu quid causæ fuit, ut Daniel conspecto angelo, instar herbæ quæ emarcuit, conciderit in terram, sic ut teste Scriptura, non remanserit in eorum fortitudo, sed iacuerit consternatus in terra spiritu & facultate loquendi destitutus. Et tu ad Domini aduentum, angelorum conditoris non contremisces? non

Cap. 26.

te commouebis? *Columnæ cæli*, inquit Iob, *contremiscunt & pauent ad minimū nutum huius eiusdem Dei*, & tu manes immota? Ah Domine tu vnus huius rei causa es, quia amor, quem ei demonstras in hoc amabili Sacramento, tam magnus est, ut eam potius ad redamandum lætandumque, quàm ad timendum inuiset, cum caritatis proprium sit foras mittere timorem.

1. Ioan. 4.

ME

PUNCTA MEDITATIONIS.

1. CONSIDERA in Ecclesia primitiua, quæ ab Apostolis gubernabatur, frequenter à Christianis communicatum *Act. 2.* esse: à frequentia autem illa promanasse omnem sanctitatem & ardorem Spiritus eius Ecclesiæ certum est. Constat enim, quo consuetudo illa sancta magis magisque elanguit, hoc simul magis feruorem ac sanctitatem populi Christiani immutatam fuisse.

2. Considera, quomodo hoc nostro sæculo, quo rursus excitatus est frequens usus suscipiendi hoc venerabile Sacramentum, & maior erga illud religio, in hominibus quoque illud frequentantibus cerni ampliorem pietatem, & vitæ perfectionem, Ecclesiamque multis nouis & sanctis religionibus ac sodalitatibus auctam.

3. Considera, cum hoc diuinum Sacramentum sit animæ cibus, quo ipsa roboratur & sustentatur in vita spiritali, manifestè consequitur, quo anima sapius hoc cibo alitur, eo robustiorem, perfectioremque in vita spiritali reddi.

4. Considera quoque, cum hoc celeste

leste Sacramentum sit omnis perfecti-
onis & sanctitatis fons, suosque saluta-
res effectus omnibus dignè communicā-
tibus communicet, certū esse, quo quis
communicat crebrius, hoc amplius eo-
rum effectuum participem reddi. Atque
ideo omnes sancti Patres nos ad frequen-
tem communionem hortantur.

FRUCTVS.

FRUCTVS huius xv. Meditationis erit,
firmum propositum facere attendē-
do non solum ad præparationem dignam,
verū etiam ad communionem frequē-
tem; qualis enim illa erit, talis erit & fru-
ctus huius. In præparatione procurā-
da in primis est amor solidus, qui cōmmuni-
onem gratam Deo reddit.

COLLOQVIVM.

QVAENAM hæc gratia dulcis Iesu
qua me afficis? nec enim tantum
mihi dignatus es pretiosam auri-
fodinam in Ecclesiæ sanctæ agro existen-
tem, thesaurum nempe absconditum,
pro quo homo, qui eum inuenit vendit
omnia quæ habet, ut emat agrum illum,
patefacere: verum etiam crebrius me in-
uitas ad effodiendum tã pretiosum the-
saurum, ut dites animam meam. Quod
verò me in summam admirationem ra-
pit, est quod ad obtinendum agrum, &
ef-

MEDITATIONES. 67

effodiendum thesaurum, quoties voluero, tantam commoditatem addideris, vt non opus sit mihi quidquam rerum mearum diuendere. Benedictus sis mi Saluator, quod ad maius meum bonum gloriosum corpus tuum sub accidentibus panis recondere volueris, vt ad illud gustandum sæpius reuerterer, diceremque cum Isaia; *Verè tu es Deus absconditus.* Domine, si ad consequendum hunc diuinum thesaurum ordinasses dura ieiunia, peregrinationes longas, sanguinis profusionem, aliasque asperiores pœnitentias, omnes hi labores & afflictiones meritò tolerari debuissent, ad tuum sacrum corpus vel semel delibandū. Sed, ô caritas inaudita, maluisti facilem & delectabilem aditum facere, vt frequentius ad hanc aurifodinam redirem. O Adame, quanto præstantior est posterorum tuorum conditio, quàm tua? Sed gratia benigni & liberalis IESV id factum. Tu pulsus es ex paradiso, & ne in illum redires ad manducandum de ligno vitæ, & viueres in æternum, à iusto DEO *v. Gen. 3.* nus è Cherubinis flammeo gladio armatus ad custodiendum illum constitutus est. Verùm nos filij agentes in paradiso Ecclesiæ sanctæ, non solum non arce-
mur ab Angelo gladio flammeo, sed ab

AA-

angelorum Domino amoris flamma in-
uitamur ad degustandum sepius fructus
arboris vitæ, imò ad recipiendum illum,
qui omnem vim arbori vitæ indidit, que
vitam dat felicem & æternam; sic enim il-
le nos inuitans promisit: *Qui manducat,*
inquit, meam carnem, viuet in æternum.
O anima mea expergiscere aliquantulū,
tuumque Deum magnifica, *quia fecit ti-*
bi magna qui potens est. Non vides eum,
ad te ditandum, factum esse thesaurum
tuum? reuere te modò crebrò ad eum ef-
fodiendū, cum enim pretiosus thesaurus
sit, desiderio tuo faciet satis; & cum in-
finitus sit, nunquam deficiet.

Ioan. 6.

Luc. 1.

MEDITATIO XVI.

*Qua est secunda de frequenti com-
munionem.*

PVNCTA MEDITATIONIS.

1. CONSIDERA. Dæmonem ferre non
posse huius salutaris Sacramenti usum: no-
uit enim quātum valeat ad consequendā
beatitudinem, è qua ille sua superbia ex-
cidit: odit quoque illum, quia in eo re-
præsentatur passio, cuius vi victus est &
exutus tyrannide, quam exercebat in vni-
uersum genus humanum.

2. Considera his de causis Dæmo-
nem varijs modis & artibus laborare, vt
homines à frequenti cōmunionem abstra-
hat.

MEDITATIONES. 69

hat. Vnde nos possumus colligere, quàm salutaris sit animæ nostræ crebrior huius sancti panis vsus, quando constat eum satanæ, capitali bonorum nostrorum hosti tantopere displicere.

3. Considera, cum natura nostra ex se infirma sit, & ad malum præcliuis, acideo à Dæmone sæpe incitetur ad malum, optimum remedium esse, frequenter communicare. Proprium enim huius Sacramenti est, præbere animæ vires ad expugnandas quascunque tentationes; vnicdoque eam CHRISTO, omnium bonorum duci & normæ, ad omne opus bonum dirigere, quemadmodum liquet in ijs omnibus, qui sæpe, & dignè communicant.

FRUCTVS.

FRUCTVS, qui hauriri debet ex hac XVI. Meditatione, erit, postulare à Deo fortitudinem aduersus hostem tam callidum; deinde exercere actus humilitatis, quæ & dæmonis fraudes patefacit, & cum in turpem fugam conijcit.

COLLOQVIVM.

I AM vide bone IESV quot modis hostis infernalis conetur me à tua diuina mensa absterrere, nunc me tentat in fide huius sanctissimi abditissimi que Sacramenti, nunc me excruciat seru-
pu-

pulis: nonnunquam me retrahere contendit ob varios humanos respectus & mundi districtia; aliquando etiam spe maioris, vel commoditatis, vel deuotionis suspensum relinquit. Et si hac via eius conatus non succedant, operam dat, ut queatur caro permolestam & grauem sibi esse tantam sacre communionis frequentationem. O anima mea, si amabilis Iesus non lateret tectus in sancta hostia, aut si nobis utile non esset crebrius hoc sacrosancto pane pasci, procul dubio demon molestus nobis non esset, imò exultaret, nos temporis in hac re iacturam facere. Verum malignus non ignorat, quis sub accidentibus panis lateat, probeque nouit, quem fructum inde recipiamus, & idcirco inuidia, odioque in nos ardens, conatur nos remorari. Et tu caro peruersa & impostrix, quid obstrepis? Fierine potest, ut noxijs tuis perfruare illecebris, te omnes contemnere ærumnas, nullumque defugere periculum? ac, ut animæ tam facile & salutare exhibeas antidotum, te grauius ferret? lam vide Domine, quæ bella salutis meæ hostes mihi moueant. Ad ineundum pugnam non aliud à te postulo, quàm quod postulauit & obtinuit tuus Iob, *Pone me iuxta te, & cuiusuis manus*

MEDITATIONES. 71

pugnet contra me. Sta à partibus meis Domine, & securus ero, nullus me ab huius cœlestis Sacramenti retardabit frequentia. Oro te igitur benigne mi IESU, vt sicut mihi bonitate tua inspirasti, vt hunc pretiosum cibum degustare inciperem, sic mihi largiaris gratiam deinceps, cum cum iucunda perseuerantia frequentandi. Fac Domine, vt ne huius sanctissimi Sacramenti mihi memoria excidat: alioquin, scio, cor meum languescet, & cogar cum mœrore & dolore cum Propheta dicere, *Arui cor meum, quia oblitus sum comedere panem meum* *Psalm 162.*

MEDITATIO XVII.

Qua est tertia de frequenti comunione.

PVNCTA MEDITATIONIS.

1. CONSIDERA Redemptorem nostrum non sine causa hoc Sacramentum sub specie panis instituisse: vt, nempe, indicaret, nos eo sæpius vti debere. nam vt panis communis, sæpius comestus, vitam conseruat temporalem, sic sanctissimum Sacramentum cōseruat vitam spirituales. Et de hoc pane multi sancti Doctores intelligunt illud, *Panem nostrum quotidianum da nobis hodie* Si enim raro sumitur, quomodo est quotidianus? *ENC. II.*

2. COM-

2. Considera frequentis communicationis beneficio hominem verè fieri deuotum & spiritualem. Nam in ea, præterquam quod sacramentum vi sua operetur, interuenit quoque præparatio, quæ consistit in exercitio virtutum, vt fidei, contritionis, orationis, castitatis & similibus; quod exercitium si frequētetur multas ex se procreat virtutes, sic vt corpus reddatur castum, & obsequens animæ, anima Deo. Atque hoc est esse deuotum & spiritualem; quod non consequimur si rarò communicemus.

3. Considera, recipere CHRISTVM in Sacramento cum præparatione debita, non esse aliud, quam venerari illum & magno in pretio habere: Qui ergo crebrius communicando eum recipit, crebrius quoque eum honore diuino afficit & veneratur. Qui verò honorauerit CHRISTVM in terra, honorabitur vicissim à Patre coelesti in cælo. Et hoc spectabat sanctissima Dei Mater, quæ, (vt quidam sancti Patres asseuerant, & nos breuiter dicimus) sæpe communicabat.

FRUCTVS.

FRUCTVS huius XVII. Meditationis erit, petere à Domino, vt sicut panem terrenum nunquam fastidit stomachus, sic cibum cœlestem nunquam fastidiat animus.

COL

MEDITATIONES. 73
COLLOQVIUM.

QUID agam mi dulcis IESV, duo enim potentissimi capitanei valde me oppugnant, Timor scilicet & Amor. Timor menti obijciens excellentiam huius augustissimi Sacramenti, facit, vt retrò pedem referam. Amor verò commonstrans vnionis præstantiam, quam admirabile hoc Sacramentum tecum conciliat, iucundo quodam desiderio me impellit, vt in conspectum venire audeam. Heu quid agam, si à timore victus longiùs à tua sacra mensa recedam? cum verò tu dixeris: *Nisi manducaueritis carnem filij hominis, non habebitis vitam in vobis*, quomodo viuere potero ego, sine hoc viuifico & salutifero cibo? Si autem ab amore vincar, tamen audax ero, vt sine timore recipiam Sacramentum tantæ maiestatis? & cum non sim dignus illud respicere, quomodo dignus ero recipere? Quid ergo faciam o mi Saluator? Sat scio, alterum sine altero tibi non placere: cum enim Pater *Mat. 1.* noster sis, tibi vtique debetur amor, & cum item Dominus sis, timor & reuerentia. Quare statuo vtique operam dare, vt trunque in meum comitatum recipere. Amor efficiet, vt veniam crebrò, & perlibenter, Timor vt reuerenter, &

D cum

cum diligenti præparatione . Et tu
 clementissime Redemptor, quando qui-
 dem dignaris me toties ad tuum sacrum
 inuitare conuiuium, age, vt duo hi capi-
 tanei non me deserant. Eia cœlestis Pa-
 ter, quoniam tot beneficijs me tibi de-
 uinxisti, totque amoris vinculis ligasti
 obsecro te per amorem illum, quo sem-
 per vnigenitum & dilectum filium tu-
 um es profecutus, non velis me ita lig-
 tum relinquere, sed potius ad filium tu-
 um pertrahere, quandoquidem per O-
 seam Prophetam illum mihi promisi-
 sti, quando dixisti: *Traham eos in vin-
 culis caritatis.* Recordare quoque
 Saluator, te promississe hanc tractionem
 cum diceres. *Ego si exaltatus fuero à ter-
 ra, omnia traham ad meipsum.* iam Do-
 mine es exaltatus, reliquum est, vt nun-
 quoque cor meum trahas ad te, quod
 cum non inueniat vbi quiescat colum-
 bæ instar, reuertitur ad arcam salutis.
 Cæterum, si tu Domine sanctam ma-
 num tuam non porrigas, eamque ad te
 intra arcam non attrahas, remanebit fo-
 ris, & facile putidis huius vitæ aquis sal-
 focabitur.

Cap. 11.]

Ioan. 12.

Gen. 3.

MEDITATIO XVIII.

*Qua est quarta de frequenti Com-
 munionis*

PVN

MEDITATIONES. 75

PVNCTA MEDITATIONIS.

1. CONSIDERA, cum hoc Sacramentum inter maxima beneficia à Deo nobis in hac vita præstita numeretur, nulla re nos ingrati animi notam magis effugere, quàm crebra communione: nam præterquam quod ea sit benefactori gratissima, sæpe quoque eius renouatur memoria, quod ille quoq; fieri desiderauit, dicens, *Hoc facite in meam commemorationem.* 1. Cor. 11.

2. CONSIDERA, intermissionem frequentis communionis (si opportunitas non desit) ferè prouenire ex defectu amoris. Fieri enim non potest, ut quis uerè amet CHRISTVM, & non sæpius eum recipiat; desiderat enim à nobis recipi, & proposita vitæ æternæ promissione ad recipiendum te inuitat. Luc. 22. Ioan. 6.

3. CONSIDERA proprium esse gratiæ in hoc Sacramento conferri solitæ unire se cum CHRISTO; unde quo quis crebrius eum recipit, eò maiorem consequitur gratiam, & suo conditori arctius coniungitur. Quare, nescio, an quid in hac vita mortali præstantius exoptari queat.

FRVCTVS.

FRVCTVS huius XVIII. Meditationis erit, desiderare, & à Domino impetra-

D 2 tra-

trare internam affectionem & deuotionem ad hoc diuinum Sacramentum; ex affectione enim spiritali oritur perseverantia ad illud frequentandum.

COLLOQVIVM.

LÆTARE anima mea, quia habemus Dominum in donando liberalissimum, & in exigendo parcissimum. Lætare, quia magnificentia & misericordia Saluatoris fortiter pro nobis depugnarunt. Magnificentia efficit, vt Dominus in cœlestium suorum thesaurorum amplitudinem inopiam que nostram respiciens, liberaliter nobis subuenerit. Misericordia verò obtinuit, vt idem Dominus, paupertatis & infirmitatis nostræ misertus, parum à nobis exigeret. Quis enim vnquam estimasset, Dominum tantæ maiestatis. post toleratos tantos pro nobis per omnem vitam suam labores & ærumnas, nullo suo commodo, sed tantum puro erga nos amore iacitatum, voluisse esse nostrum cibum? Cui in mentem vnquam venire potuisset, eum pro compensando tanto munere non gemmas non aurum, non aliud quidquam, quo sudore vel labore comparari posset, exigisse, sed cum se nobis in cibum dedisset id tantum postulasse, vt sæpius eo nos

MEDITATIONES: 77

ficeremus? O liberalitas immensa, & caritas infinita: Age anima mea, ne amplius contremisce, etsi enim cum donis cre-
Matth. 26.
 scant debita, quoque donum nobilius in nos collatum est, eo grauius abominandæ ingratitude flagitium reddatur, amabilis tamen Iesus sua gratia nos hoc periculo liberauit, non exigens à nobis, nisi rem perexiguam & facilem.
 Quod Domine non est aliud, quàm omnino me pudefacere. Nam sæpe te in hoc venerabili Sacramento sumere, non solum facile est & delectabile, verùm etiam in utilitatem meam ampliorem redundat, vt & maiorem gratiam in terra, & maiorem consequar gloriam in cælo.
 Quid verò hoc aliud est, quàm cumulare beneficium beneficio? Quid autem me fiet Domine, qui pro tot beneficijs nihil rependo, nisi ingratitude? qui pro tam pretioso cibo, quo ex gratia tua me alis, non reddo nisi fel & acetum? Merito profectò ad meam confusionem obijcere mihi potes, quod olim apud Isaiam obiecisti populo Irahel: *Quid est quod debui ultra facere vinea mea, & non feci eis? an quod expectaui vt faceret vinas, & fecit labruscas?* Confiteor mi benigne Domine, me per ingratitude meam omnia mala, quæ ingratae tuæ vineæ is-

Isa. 44. rachel comminatus es, promereri. Verum memento pie iESV, quam carè tibi vinea illa constiterit: triginta siquidem annorum ærumnis illam plantasti; sudore, lachrymis, & pretioso sanguine tuo irrigasti. Quod si nunc negas pluuias de cælo, & sepem euertis, accurret mox aper de sylua, eamque totam conculcabit & exterminabit. Sed potius tu Domine ingrediaris in illam, & visitando perfice eam, quam plantauit dextera tua.

MEDITATIO XIX.

De defectibus quibusdam, qui fructum communionis impediunt.

PUNCTA MEDITATIONIS

1. CONSIDERA, præter peccatum mortale, esse alia impedimenta, quæ etiam non tollant, imminuunt tamen huius Sacramenti fructum, vt est, paulò ante communionem tractare negotia, vel nimis familiariter cum alijs conuersari, quod etsi malum non sit, tamen collectionem animi ad hoc tantum mysterium requisitam tollit. Quare & tales non experiuntur illum sensum & voluptatem spiritualem, quam Deus in comunione largiri solet.

2. Impedimentum quoque est, adire sacram mensam, nulla prius reflexio

MEDITATIONES. 79

ne in seipsum facta, non considerando quò eat, quid intendat, quem sit recepturus, quam præparationem afferat. Et quoniam in quouis nostro negotio, circumspicimus omnes eius circumstantias, conueniens est, vt ad huius quoque negotij diuini, & ad animæ salutem spectantes circumstantias attendamus.

3. Denique impedit, quando homo mox à communionem, aut colloquijs habendis, vel negotijs tractandis se tradit, sic enim facilè ardor ille spiritualis in communionem perceptus euanescit.

Et fit quodammodo Sacramento iniuria. Sicut enim magna inurbanitas esset, Principem virum excipere in domum, & postea eo deserto solo, egredi foras; sic profus facit, qui mox post communionem, miscet se aliorum colloquijs, siue recreationis, siue negotiorum causa.

FRUCTVS.

FRUCTVS huius XIX. Meditationis erit, dolere de dictis defectibus, cum proposito se emendandi.

COLLOQVIVM.

AN non vides anima mea, quàm parum exigat à te Dominus, vt particeps has tam eximij & salu-

D 4 ta-

taris fructus venerabilis Sacramenti:
 Tuum est adire cum deuotione & atten-
 tione animi, id enim ille postulat à
 te. Recordare, DEVM cum in mon-
 te collocaturus esset cum Moÿse, man-
 dasse, vt nullus, ne homo, nec bestia
 accederet montem, ne Moyses aspectu a-
 licuius creaturæ distraheretur. Imò, vt
 maiore attentione & collectione animi
 vteretur, totus mons magna, obscuraq;
 nube fuit contextus. Haud secus anima
 mea, fac, vt ad sanctum altare, vbi Deus te
 expectat, nulla tecum creatura veniat,
 quæ te à deuotione & attentione distra-
 hat, cum non solum colloqui cum Deo
 sed etiam ipsum recipere debeas. Ac per-
 suade tibi, nunquam te ab eo verè exo-
 ptandam & adamandam esse, nisi ad-
 eundo hanc sacram mensam omnium
 rerum creaturarum prorsus obliuiscaris, &
 solius Dei creatoris tui recorderis. Au-
 di quid tibi regius Prophetæ dicat: Filia,
 postquam oblita fueris populi tui, & do-
 mus patris tui, *tunc concupiscet Rex deco-
 rem tuum.* Et meritò Domine, quia cum
 tu sis summa bonitas, & infinitè amabi-
 lis, non conuenit te singulari amore
 complecti animam illam, quæ nimium
 dedita creaturis, neque liberè ad te re-
 currit, nec toto cordis affectu te qua-
 rit.

Exo. 19.

Psal. 44.

MEDITATIONES. 31

nit. Verum quid agam Domine, vt con-
fuar deuotam hanc attentionem? mens
enim mea ex vulnere semel in terrestri
paradiso accepto, ita mansit inordinata
& inquieta, vt saepius contra volunta-
tem meam extra domum vagabunda
oberret. Quid faciam, quando infernalis
ille hostis, vt me a te, tua que sacra mensa
auellat, tot cogitationibus terrenis caput
meum obturbat, vt cor meum non pos-
sim in te firmiter defigere?

Jam vides clementissime IESV, quo
in statu verser, nempe natura imbecillis,
& rebus terrenis sic inuolutus, vt nisi mi
hi succurras, huius sacrosancti cibi cofor-
tatione sim cariturus. Aduua quæso tua
sancta gratia infirmitatem meam, om-
niaque remoue obstacula, vt faemlici fal-
conis instar ad tuum sacratissimum cor-
pus, quod voluisti mihi dare in cibum,
aduolem.

MEDITATIO XX.

*De sanctissimo Sacramento quando infir-
mis datur pro viatico.*

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. CONSIDERA, inter effectus huius
coelestis Sacramenti numerari impo-
nis illum, quod fortes in perferendis

D 5. 1687

tentationibus reddat eos, qui dignè illud recipiunt. Vnde & olim dabatur ijs, qui rapiendi erant ad martyrium, vt in CHRISTI confessione essent constantes. Et quoniam in discessu ex hac vita ad alteram Dæmones solent nos varijs exagitare tentationibus, idcirco Ecclesia sancta nos corroborat sanctissimo sacramento, ne excidamus vita æterna.

2. Considera illud quoque prodesse ad comparandam corporis sanitatem, cū salutis animæ ita expedit: si enim ad solidum vestium CHRISTI contactum multi receperunt sanitatem, quid non poterit facere ipse CHRISTVS animam egri ingressus?

Matt. 9. 8.

3. Considera deniq; cūm CHRISTVS hoc sanctissimum Sacramentum instituit pro spiritali animarum nostrarum auxilio, cogitandum est, quo maiori necessitate laboramus, vt in grauibus & periculosis morbis, hoc efficacius suos salutares effectus exercere: cūm proprium sit Domini in hoc sacramento reconditi, vbi promptius succurrere, vbi maior occurrit necessitas.

FRUCTVS.

FRUCTVS huius extremæ Meditationis erit, grati animi actus amoris ple-
mos exercere, agendo ex corde gratias
De

MEDITATIONES. 83

Domino pro sollicitudine quam gessit in subueniendo nostris necessitatibus spiritualibus per hoc amabile Sacramentum.

ANNOTATIO.

ANOTANDVM hoc loco est, sanctissimum hoc Sacramentum accipi debere pro viatico, quoties periclitamur de vita: nec expectandum est, dum æger fuerit semimortuus, vt nec deuotionis, nec contritionis actus vllos exercere queat. Hoc enim Sacramentum ob adiunctam nostram contritionem & deuotionem longè efficacius operatur.

2. Priuilegium huius Sacramenti est, quando pro viatico sumitur, vt quauis hora etiam à non ieiuno accipi possit, q̄ concessit Ecclesia, *De Conf. d. 2. can liquido. & can presbyter.*

3. Si morbus sit diuturnior, potest æger post communionem nomine viatici factam, sæpius pro sua deuotione communicare, sed ieiunus à media nocte antegressa vti suprà, in Meditatione 10. dictum est.

COLLOQVIVM.

EXPERGISCERE anima mea, & contemplare nouum fauorem & beneuolentiam, quate benignus

IESVS profequitur, ex qua noua obligatio in te nascitur. An non vides, quo tempore tibi in extremo hoc conflictu certandum fuit cum salutis tuæ hostibus, eum sponte, dum non vales ipse ad confortandum te cibo cœlesti adire eius sanctum altare, venire ad te? O amoris plena humilitas. Meritò causam exultandi habes anima mea, quod Dominus Maiestatis dignetur venire ad te, vt te confortet, tuusque sit socius, tum in hoc vltimo insultu, quem tibi facient dæmones, vt te captiuum abducant; tum etiam in excessu ab hac vita ad alteram. Persta modo in bona voluntate; licet enim imbecillis sis & infirma, ac inimici potentes, tamen post receptum robur huius sacrosancti cibi dicere poteris: *Omnia possim in eo, qui me confortet*. Conijce omnem spem tuam in IESVM, & ab ijs neque vinci, neque pude fieri poteris: Probè nosti mortui hominis cuiusdam corpus, tactu solo corporis Helizæ vitæ restitutum fuisse. Si ossa mortui Prophetæ tantam vim habuerunt, vt hominem à morte reuocarent ad vitam, nec latrunculi rei miraculo attoniti mali quicquam agere ausi fuerint. Quid non faciet viuum & gloriosum corpus IESV ingrediendo in te? Non dubito, quia maiorem vim in te

Phil. 4.

4. Reg. 13.

MEDITATIONES. 85

exeret, cum sit Deus omnipotens, & Dominus vniuersi : dæmonesque in eius præsentia vincentur & confundentur: O sancte Daniel doce me, quemadmodum *Cap. 14.*
 amabili Domino meo gratiam referre debeam, qui videns me in hoc lecto à leonibus infernalibus obsessum, & cibi egentem, non per Prophetam Abacuc, aut per angelum cœlestem mittit mihi prædium, sed ipse met. venit, prandiumque apponit, non messorum, nec hominis vilius opera, sed à Deo ipso pro suis dilectis instructum, qui de spiritu metent vitam aeternam. O MARIA Domini mei *Gal. 6.*
 mater, ô angele custos, ô reliqui Sancti patroni mei, quandoquidem nec noui, nec valeo gratias rependere huic meo cœlesti benefactori congruentes, agite quæso ei meo nomine gratias. Et tu anima mea, ne cessa magnificare Dominum, *Luc. 1.*
 quia fecit tibi magna qui potens est. Nosti te ab eo amatum non solum in fine suo quando migraturus ex hac vita ad Patrem, pro te tantum instituit Sacramentum, sed etiam sigillatim in fine tuo, *Ioan. 13.*
 quando tibi migranti ex hac vita, se tradit in cibum & socium. O amor sine mensura, Domine, quoniam in hoc sæculo nihil excellentius vel optare, vel accipere possum, superest, vt exclamando

D 7 cum.

cum sancto sene Simeone postulem,
*Nunc dimittis seruum tuum Domine in
 pace, quia viderunt oculi mei salutare tu-
 um. Exurge anima mea, conuertere in
 requiem tuam, quia Dominus benefecit
 sibi Reuertere tantum ad tuum creato-
 rem, in illo enim talem pacem inuenies
 vt dicere possis. Hæc requies mea in sæcu-
 lum sæculi.*

DIALOGVS

De sanctissima Communione, inter
 hominem mundanum & spi-
 ritualem.

*In quo disputatur, sine melius sapius com-
 municare, an à communionis abstinere: e-
 sso, quod vtrumq; citra culpam fiat,
 illud ex amore & deuotione:
 hoc ex humilitate &
 reuerentia.*

MUNDANVS. Nescio certè quis sit
 frequētis cōmunionis fructus,
 video enim te ijsdem vitijs ma-
 nere obnoxium, sæpe indignari, semper
 minari **SPIRITVALIS**. Mihi verò
 certè constat quosdam frequentis com-
 munionis beneficio vitia sua extirpa-
 se, & mores prauos correxisse: egoque
 nisi communicarem crebrius, procul
 dubio